

CHỖ NHỮNG AI TỪNG YÊU ĐƠN PHƯƠNG

Ánh Trăng Đêm Thắt Tinh

GIÓ BỤI

CHO NHỮNG AI TỪNG YÊU ĐƠN PHƯƠNG

Ánh Trăng Đêm Thất Tinh

GIÓ BỤI

Nhớ người xưa

Có một thời đã biết nhớ, biết yêu
Khi anh bỗng thấy tim mình xao động
Nhìn chòm lá thoáng đong đưa mơ mộng
Giấu làm sao ánh mắt kẻ si tình?
Những sớm mai anh dấu một bóng hình
Qua vạt áo che miệng cười cô độc
Chiều chiều xuống chân mây sa màu ngọc
Tự hão huyền có tiên nữ ôm anh
Có một thời trái tim quá mong manh
Rồi khi đêm xuống đo đêm dài muôn trượng
Những ngón tay đàn ngón tay tưởng tượng
Những tiếng đàn nghe vọng dội lòng ta
Rồi những năm tháng ấy đã đi qua
Vết son như vẫn đọng hằn lên cổ áo
Mái tóc người xưa trong bài thơ cũ
Vẫn hỏi lòng, còn nhớ thật hay thôi?
Đã qua một thời bao dấu yêu nông nổi

Nước mắt như mưa sa, rơi rớt xuống đời
Những cánh thư mang dấu mặn môi cười
Nước mắt buồn chảy ngược rửa son trôi
Xin một lần vẫn tạ ơn với đời
Câu kinh cho em vẫn nguyện cầu mong mãi
Vẫn hằn in dấu yêu thời bão nổi
Để những chiều buồn
Ngân đàn..
Ngắm mưa
Anh vẫn nhớ khôn nguôi.
19/9/2012

Chia Cho Đôi Phút Cuộc Đời

Chia cho người chút hơi ấm đời tôi
Xót vàng son tan nát, hết xuân rồi
Tuổi xanh đã tàn đi ôi từng khắc
Đôi mắt trong nay hằn vết xa xăm

Chia cho người những giây phút lặng câm

Tôi say đắm tuổi tóc mềm buông xõa

Tôi lặng im ngắm trời đêm yên ả

Tôi thả hồn theo gió lạnh phiêu du...

Chia cho người, chỉ một chút ưu tư

Màu xanh tóc sao trong tôi phai bạc

Thấy mặt trời sao tim hoài tan nát

Vẫn tối tăm như ở chốn địa đàng

Chia cho người một đôi phút thở than

Để người biết tôi đã buồn đến vậy

Chia một đêm khát khao tình rục cháy

Để người biết tôi đón đau đến mấy

Người yêu ơi!

Chia cho người chút hơi ấm của tôi

Nhưng tặng cả cuộc đời yêu vô tận

Tặng trái tim kẻ tình si ngây ngất

Tặng một chiều tôi thoáng nhớ nhưng ai...

25/11/2010

Trái tim mùa thu

Hạ đã tắt những nắng, thu qua chưa?
Để vàng nhạt những chiều buông tóc hện
Để bàn tay phím cầm nâu gợi chuyện
Một bản tình ca thật êm dịu như em...
Mùa đã lên những hương gió thoảng mềm
Đã quá cũ cho mùi hương cỏ cháy
Nơi anh ở vẫn in dấu chân ấy
Một con đường từng có bước người qua
Gió đêm thu vừa se sắt đậm đà
Hơi chút lạnh thương mỗi tình buốt giá
Anh chờ đợi mỗi duyên tơ trời nhả
Kết một dòng sông, thương nhớ vẫn u buồn
Trời vào thu trong trẻo sáo gợi hồn
Tờ giấy trắng cũng nghiêng mình đón chữ
Mỗi thương thầm năm xưa về chan chứa

Bây giờ em có thôi hết hững hờ?
Anh không dám giật mình trong đêm mơ
Những đêm mát mẻ trăng sông gầy im tiếng
Sợ bóng hoàng hôn, hương tình yêu tan biến
Sợ thốn thức trái tim mình lên tiếng
Những ngày thu...
Con tim lặng yếu mềm...

20/9/2012

Đêm mênh mang

Mênh mang...
Sơn cửa sổ màu bạc phếch trắng đêm
Ngồi trong thơ giữa nỗi nhớ êm đềm
Giữa sương khói trầm huyền mờ ảo ảnh
Giữa mối tình tràn mùa đông giá lạnh
Mênh mang...

Tây Thi ơi ta nhớ tóc thu vàng
Thiếu bóng người, ta chìm vào mê sáng

Ta biết em chính là thiên đường sáng
Cũng là lửa cho đau thương khổ nạn

Tây thi ơi môi em làm ta khát
Ông tơ kia sao chẳng- buộc -dây em
Để một mình ta khao khát đảo điên
Si mê dâng lên, đêm này vĩnh viễn

Em..

Người đàn bà bí ẩn như trời đêm
Người đàn bà hơn ta con giáp tuổi
Ta phải làm sao không nhớ nhung nhức nhối?
Ta đã buồn đâu chỉ một đêm thôi.

Mênh mang
Những cơn buồn những bài thơ tiếc nuối
Mênh mang ánh trăng đời ta theo đuổi
Mênh mang tim ta giữa sương khói trầm huyền

Mênh mang tình ta tặng cả cho em

Người đàn bà, đẹp huyền thoại như đêm...

1/1/2011

Một đêm nhớ..

Ai dìu ta..cho qua hết đêm nay

Trăng tàn muộn phiền, hơi men ru say

Một nhạc khúc trên nền vàng hiu hắt

Sương gió bao vây, mịt mờ bất tận

Nhớ người thương, bóng tràn lên đôi mắt

Một nỗi nhớ biết bao giờ sẽ tắt ?

Biết bao giờ..sẽ thôi hết tình si ?

Ôi con đường mùa đông! ta bước đi

Không điểm đến, giá băng tràn mọi nẻo

Bước càng xa, càng mịt mù lạnh lẽo

Trông chờ gì...nơi ai đó xa xôi...

Một mình yêu, một mình nhớ thể thôi
Không hi vọng..mà mộng trong nước mắt
Không lên tiếng mà mãi giữ trong lòng
Không bình yên..mà trôi theo con sóng
Đơn phương..

Yêu thương ơi, tô son những đêm trường
Nhuộm thời gian thành tóc ta phai bạc
Tây Thi ơi ! Ta buồn đau khao khát
Vẫn im lặng..cho dù tình chẳng tan..

Ai dìu ta..qua đêm trắng thở than
Nhành hoa chết...thôi thơm hương đêm ấy
Giá lạnh bao vây, khối tình rực cháy
Xa bao lâu..tình ấy vẫn còn đây
Xa bao lâu..vẫn vơi cạn lại đầy
Đêm nhung nhớ..

16/11/2010

Cay đắng

Rượu sầu đông đêm buồn chất ngất
Trời khuya mê mẩn, gió sương rợn người
Bút tan giấy rách thơ rơi
Vui buồn chợt đến, khóc cười đón đau

Lệ rơi rơi mãi còn đâu
Chỉ còn cay đắng nuôi câu thơ tình
Theo trăng ôm lấy bóng hình
Hồn theo trăng mất, còn mình theo ai?

Tái tê lẻ bước đường dài
Say tiên yêu gió đến phai tàn đời
Muôn năm ta chẳng phụ người
Mà sao người nữ thả trôi mảnh tình

Đêm nay giết giấc mộng lành
Huyết hòa chén rượu thơm thanh một đời
Uống cho giấy rách thơ rơi
Uống vì một kiếp khóc cười đón đau..

11/12/2010

Tự khúc

Ta mãi co ro giữa hơi lạnh mùa đông
Giữa những ngổn ngang, thốn thức đáy lòng
Không giấu nổi tiếng thở dài tuyệt vọng
Không giấu nổi chén rượu cay tàn khốc
Nơi tim...

Ta đã cuốn theo bao lối xoáy nổi chìm
Bao lần nhớ là bao lần cay đắng
Giọt nước mắt đã khô thành im lặng

Yêu thật nhiều cũng chỉ hóa khổ đau

Ôi.

Muôn lý do cho ta không có nhau

Muôn khúc rẽ như cao xanh đã đặt

Ngang trái theo.. từng bước chân luẩn quất

Theo từ khi ta nhỏ dại lọt lòng.

Ta mãi buồn giữa bóng đêm mênh mông

Giữa chính mình..và bóng mình trên vách

Trốn vào đám đông mà lòng còn cô quạnh

Trốn ai kia..đâu trốn nỗi thân mình

Ta trải hồn ra soi nển lung linh

Thả chiếc bóng thật lòng mình ra hát

Cầu xin tình yêu..bình yên muôn vạn

Xin một đời..dẫu đón đau khổ nạn

Được thật lòng mình..ta sống với chính ta..

Trong chiều

Chiều tà buông, thả nét buồn tràn trở

Bóng thời gian, trùm lên yêu thương lỡ

Xa lâu rồi, cứ ngỡ sẽ được quên

Quên chưa thấy, thấy yêu thêm từng phút..

Chiều tà buông, kéo hồn ta chìm lụi

Nắng tắt màu, mang theo chút nhớ nhung

Nhớ tay ấm, nhớ mắt đẹp khôn cùng

Nhớ khuôn mặt sao lạnh lùng bí ẩn

Xa xôi...

Chiều tà trôi, không níu nổi tương tư

Tương tư nặng, thành bão lòng cuộn sóng

Ngoài kia đã đêm dần lên đen đặc

Màu tím tối phủ tràn lên đôi mắt

Nhìn xung quanh chỉ thấy đời tuyệt vọng

Cô đơn !

Một tiếng oán, một tiếng giận, tiếng hờn

Khe khẽ thốt trong chiều buồn rất vội

Một ngọn nến chờ chiều qua, đêm tới

Một lời kinh, ăn năn và xám hối

Một giấc mơ chờ đến thật xa xôi

Chiều đã trôi...

5:55 PM 17/10/2010

Nếu ngày mai

Không uống rượu ta vẫn say như thế

Vẫn say sưa nói lời yêu như thế

Thì liệu rằng người ơi người có thể

Đừng lãng ta, đừng bỏ mặc ta không ?

Nếu ngày mai

Biết vô vọng mà ta vẫn ngóng trông

Vẫn đợi chờ từng giây từng phút

Thì người ơi có động lòng đôi chút

Đối với ta

Nếu ngày mai

Hoặc trọn đời ta vẫn mãi cứ xem

Người chính là một tình yêu duy nhất

Thì người ơi, đừng lặng im bất tận

Có thể ôm ta không? Chỉ một lần.

Nếu ngày mai

Ta vẫn còn cứ mãi quan tâm

Từng chuyện nhỏ, hay tấm hình người chụp

Thì người ơi, có nhìn ta một phút

Ngắm nhìn yêu- dù chỉ một chút thôi?

Nếu ngày mai

Nếu ngày mai người đã sang ngang rồi

Thì ta có còn được yêu không nhỉ

Mặc kệ nhé, cứ yêu như mất trí

Để cơn mơ đưa giấc đến ngày mai

Nếu ngày mai.....

6:30 PM / 6/10/2010

Phải uống say

Chỉ còn lại một chén này thôi

Rượu chẳng ngon đâu, nhưng cạn rồi

Đã bao lần thế, ngồi mơ mộng

Muốn say một chốc, chẳng được say!

Uống một chút cho bay vào hư ảo

Uống một chút cho sầu não chạy đi

Uống một chút cho quên mất nghĩ suy

Nhưng càng uống, than ôi sao càng tỉnh..

Hỡi nhân thế cho ta chút tình

Nắm tay ta, cứu linh hồn tan vỡ

Hãy ôm ta, xóa ngăn cách đôi bờ

Hãy yêu ta như trước giờ ta vẫn

Trao si mê và trái tim cùng tận

Giống như ta....

Rượu càng uống thì càng thấy nhạt nhòa

Tình không uống thì càng say điên đảo

Hãy cho biết ta đây phải làm sao

Để say rượu, không say men tình ái ?

Ôi cuộc đời, sao mi ngang trái

Làm hại ta, giờ lại phải uống thêm

Cứ uống thôi, chắc lát sẽ say mềm

Đành vậy nhé !

NỖI YÊU BÉ NHỎ

Vết son môi trên điều thuốc của em
Gợi cảm tới mức anh không buồn dập tắt
Cà phê nhạt nhưng môi anh khô đắng
Và bàn tay tự xoa lấy bàn tay

Gió đông bên hồ, người yêu ngồi đây
Muốn ôm lấy, nhưng không sao ôm lấy
Lần đầu tiên thấy em kêu lạnh vậy
Nhưng làm sao anh xích lại em

Em xa cách quá, mỏng như khói mềm
Thoảng gần được nhưng chạm vào tan mất
Em không yêu anh, điều đó là sự thật
Dẫu tim anh tự ảo tưởng lòng anh

Son môi đỏ trên điệu thuốc trắng tinh
Và mùi quen thuộc trên ngực, da, mái tóc
Tản tửu qua khói làm anh cay mắt
Sống mũi nồng, chan chứa một say mê

Bong bóng mưa đang tan vỡ bên hè
Gió đã giấu đi nụ cười em đâu đó
Cuộc đời phù vân bên tình yêu thác đổ
Hư vô thôi, mà chẳng chút hư vô...

Anh yêu em, yêu thôi, không duyên có
Yêu từ môi son trên thuốc lá của em...

03/2014

Giọt sầu nghiêng

Em nghiêng thân con sóng tình nghiêng ngả

Ta thiết tha siết ngọn lửa ấm nồng
Môi nôi môi núu hơi thở hư không
Em nghiêng thân, một giọt sầu nghiêng ngã

Đời bể dâu, rồi mối tình nghiệt ngã
Sẽ là buồn trong ký ức thôi em
Vây đêm nay phủ bạc ánh trăng lên
Ta say đắm có sao em vội vã ?

Nuốt ái ân trong trời đêm yên ả
Nghĩ suy gì năm tháng với mai sau
Buộc mình chi với luân lý xót đau
Em hãy thoát sợi dây tù chân lý

Em từ chối say mê vì lý trí
Nhưng ta say và sống với mộng mơ
Giọt sầu rơi trên đôi mắt nhòa thơ
Ta điên loạn tìm mùi thơm da thịt

Em nghiêng thân thả tình rơi vĩnh viễn
Ta buông tay ngọn lửa ấm tắt tàn
Môi đắng cay buông hơi thở oán than
Em nghiêng thân, tránh say- tình- đụng- chạm

Em nghiêng thân, rơi tình ta tan – nát
Ngập đau thương.

16/04/2011

Ta và em

Em phản trắc như trăng tròn rồi khuyết
Em vô tình như băng giá trời đông
Em say mê vui xác thịt vô cùng
Ta yêu em mà mang lòng chịu đựng
Em ơi!

Em đắng cay muôn vạn rượu tình rơi

Em tàn khốc hơn cuồng phong bão tố
Em hoang tàn như kỳ quan sụp đổ
Ta yêu em nên vẫn cố ngọt ngào..

Em là gì mà làm ta hư hao
Em là ai trong thiên đường tình ái
Em đi đâu trong cuộc đời mê mải
Yêu ta không? Sao đi đến vô thường

Ta mệt mỏi với một cuộc yêu đương
Lòng thay đổi em làm nên bão tố
Ta nhắm mắt xuôi phận đời an số
Cố yêu em mà chưa biết ngày mai.

2011

Đôi mình

Buồn trắng xóa theo áo em ngày cưới

Nụ cười em bên chú rể rạng ngời
Tôi yêu em nên cố mím môi cười
Vay câu nói, mượn niềm vui chúc tụng..

Buồn mênh mông cho đời em trắng trong
Nụ cười em tàn dần theo khoảnh khắc
Hôn nhân đau tình đau em chai lặng
Tôi đứng nhìn chẳng biết nói năng chi.

Buồn cuộc tình mình nuôi cánh bay đi
Rất nhẹ nhàng chưa một lần hờn dỗi
Nhưng mong manh tan dần theo đêm tối
Giờ cách xa em ời còn mơ tới
Đôi vòng tay được níu lại cùng nhau?
Nhưng vòng tay giờ ta biết tìm đâu
Chỉ riêng em trong cay đắng u sầu
Hay riêng tôi trong bạc đầu
Thương nhớ?

Trăng tròn

Trăng tròn thánng giêng, đêm lặg cùng đêm
Dấu chân hoang chất ngất với gió mềm
Bình yên nhé lá vàng rơi khẽ nhé
Để nghe tiếng ai thở dài khe khẽ
Đêm trăng tròn..

Trăng tròn thánng giêng, thả mọng quanh hồn
Thả hoa đắg, đau buồn theo dòng nước
Thiền viện tĩnh, đức Phật ời nghe được
Lời cầu xin hạnh phúc nọ chưa thành?

Đêm trăng tròn, gió hút áo mong manh
Chưa ngủ được lang thang nơi đường vắng
Có tiếng nhạc hay tiếng chuông xa thăm
Có tiếng ai khóc than đời cay đắng
Mơ hồ

Thực hay mơ những đồi núi nhấp nhô

Trong ảo ảnh cơn mơ và nỗi nhớ
Trùng trùng sóng dâng biển tình tan vỡ
Em là trăng..và em cũng là thơ

Em

Trăng tròn tháng giêng – em đứng trong đêm
Chẳng thể trách kẻ khờ ta chưa ngủ
Ngào ngạt hương - em là trăng quyến rũ
Là giấc mơ ta khao khát ngàn thu

17/2/2011

Lạc Xuân

Gỡ ánh trăng ra từ cõi buồn vui
Còn riêng ta, đêm lạc giữa ta thôi
Cầm buồn tiếng thở than ngày qua vội
Câu ru tình chưa hợp đã chia phôi...

Ngoài trời xanh xuân chín đông thôi giá
Đêm hương xuân mà se sắt lạnh đông
Lại riêng ta say sữa với cỗi lòng
Say sữa lắm để chết trong cô độc !

Em

Gỡ ánh trăng vàng, thu ngàn mây sáng
Cho riêng em làm tiên nữ của đêm
Bán trời cao mong mua nụ cười tiên
Mà hờ hững Bạch Dương em nào biết...

Gỡ ánh trăng sao trăng rơi đáy giếng?
Buộc tình tiên sao bay khuất dáng tiên?
Mùa xuân này nỗi nhớ gọi tên em
Giữa đêm lạc giữa hồn buồn phát phối
Vẫn gỡ trăng, buộc tình ai sương khói
Vẫn yêu thôi.

9/2/2011

Giải thoát

Như mây che phủ vầng trăng bất định
Em chỉ che, giấu một sự thật thôi
Rằng lòng em đã thay đổi đi rồi
Nhưng che giấu, làm sao anh chẳng biết

Một nét môi, ánh mắt thôi tha thiết
Một cái nhìn đã chẳng thể suy tư
Một con đường đã không muốn đón đưa
Em có dấu vẫn hiện hình ra mặt!

Em dấu anh những suy tư dằn vặt
Em muốn mình níu kéo những buồn đau
Không còn yêu, sao giấu nỗi lòng nhau
Em cứ nói lời chia tay cách biệt

Thế nhé em thôi duyên mình là hết

Em thay lòng, anh giải thoát tim em
Chẳng trách đâu vì phận số mà nên
Có đâu phải phong kín đi sự thật
Dẫu vắng em anh buồn đau chất ngất
Nhưng chia tay, em hạnh phúc hơn xưa...

Thực sự

Chưa bao giờ tôi thực sự có em
Nhưng lại sợ, sợ mất em thực sự
Tâm tư mình chung bao điều ẩn chứa
Nhưng là trắng, em phản trắc đầy vơi

Chưa bao giờ ta thực sự yêu nhau
Nhưng thực sự, sợ chia tay em ạ
Đã mến nhau, dẫu biết tình sa ngã
Bỗng dưng đi, chia tay thế cũng buồn

Chưa bao giờ ta thực sự vui chôn

Nhưng sự thực chẳng bao giờ quên được

Em len lỏi như ánh trăng lả lướt

Kẻ làm thơ chỉ say đắm buồn vui

Chưa bao giờ thực sự nói chia phôi

Nhưng thực sự, lòng đã xa muôn dặm

Dẫu sợ chia tay, dẫu lòng say đắm

Nhưng chưa bao giờ, ta thực sự có nhau

2011

Giấc mộng

Một đêm êm ả giấc nồng

Thành thơ ta mộng trong lòng người thương

Bụi hồng nào đã vấn vương

Duyên nào đã nặng trăm đường khổ thay..

Mây trôi, trăng lặn, gió bay...

Tình trong ta mỗi đong đầy nào vơi
Cười thay cho một kiếp người
Trăm hoa không đổ, trăm người không ưng
Lỡ đâu sét giáng cõi lòng
Yêu lắm người đẹp, chờ trông hao mòn..

Mắt xem như đã vô hồn
Miệng cười như héo, vàng son đêm dài
Tóc xanh thôi đã nhạt phai
Tương tư một phía nào ai thấu mình?

Buồn trông giấc mộng phiêu linh
Tình như chén rượu Ngọc Quỳnh lên men
Cuộn vào giấc ngủ ấm êm
Đêm nao ta nhớ nâng lên môi hồng

5/12/2010

Một ngày

Rồi một ngày em sang chuyển đồ ngang
Anh chung bước nhưng không là chú rể
Vẫn bàn tay vẫn những đôi mắt lệ
Nhưng chúng mình đã chẳng phải của nhau

Rồi một ngày anh gặp em phía sau
Quán nhỏ vắng ngày chúng mình vẫn gặp
Anh khẽ ôn kỷ niệm xưa đầy ắp
Em chỉ cười mà chẳng nói năng chi

Rồi một ngày giông gió đã bỏ đi
Tình mình lại thấy mặt nồng như trước
Nhưng bến yên, em nào rời đi được
Thôi em yêu, em đã có gia đình

Rồi một ngày anh bỗng muốn lặng thinh
Chẳng muốn hát hay cười em nghe nữa
Anh bỗng thấy nỗi đau lên như lửa

Vẫn yêu em sao sự thật phũ phàng

Rồi một ngày xuân xanh hết thu sang

Anh sẽ vẫn gọi tên em là gió

Lại bên nhau như là chưa hề có

Một phút giây em nói: phải chia ly.

2011

Hẹn

Em hờn quá khứ, ta trách tương lai

Trách nước mắt em sao cứ rơi hoài

Trong im lặng tiếng thở dài thêm mãi

Cái siết tay như thật vội từ bao

Em buồn thật sao, em nhớ thật sao?

Chẳng có gì ta trao mà em khi ấy

Yêu chẳng có, nói gì đến chia tay.

Chỉ là một lời nói gió thổi bay

Một linh hồn, đang chìm vào hoảng loạn.

Em nói thương, nói tiếc nhớ vô vàn

Ta cũng biết yêu thương lắm chứ

Em cũng như ta, trăm ngàn lần khó xử

Vì si tình, mà chẳng có tình theo

Em coi ta như một mảnh trăng treo

Người ta yêu, coi ta như hạt bụi

Ta vẫn muốn làm bụi kia lắm lắm

Cũng giống em, ta mù quáng thế thôi.

Em hãy quên ta, quên chuyện lỡ rồi.

Tình yêu giống một trò chơi cú bắt

Kiếp này yêu nhầm, duyên tình đã tắt

Nếu còn yêu em hãy hẹn kiếp sau

Kiếp này duyên, nhưng không phận

Với nhau.

5:17 PM

13/10/2010

Khoảnh khắc (1)

Dồn lên hơi thở

Em tan trong ta, nghẹn ngào nước mắt

Môi vội vàng sợ thời gian trôi lỡ

Đêm khuya phòng không đèn

Trăng tròn không đến

Ta yêu nhau

Một đêm

Đêm đen

Tràn căn phòng

Ôi nước mắt của em

Âm thanh nụ hôn dồn lên hơi thở

Ấm áp nồng nàn, trăng tàn chưa lạnh

Chỉ đêm nay rồi mai xa cách

Rối bời

Hai tay buông buông giọt buồn trôi

Đời ngăn ngủi cần chi mà hối tiếc

Đánh thức trái tim một giây nồng nhiệt

Hơn lặng im vĩnh viễn một cuộc đời

Buông tay

Buông tay đi em
Trời sáng lên rồi
Mắt đầy đưa ánh tình - nhìn lần cuối
Không yêu lâu chỉ một đêm thôi
Sau lưng ta
Suối nước mắt lại rơi
Tình một đêm
Đẹp một phút ấy thôi

Khoảng khắc (2)

Kìa bóng tiên khỏa thân ôm trăng ngủ
Bóng dưới biển xanh
Bóng trong mắt kẻ tình si cô độc
Trời lạnh lẽo gió rừng mình thoáng chốc
Không lạnh à?
Trời thu
Mình trần ôm trăng ngủ
Núi non mềm mại
Tóc thu ẩm ướt

Làn sương vương vương mắt ta
Như giọt tình say đắm.

Tay ta muốn
Nhưng cách xa vạn dặm
Ngắm được thôi

Kìa mắt tiên hay màn đêm giữa trời
Mi đã khép mắt mộc ơ
Đẹp lắm

Ta khê thốt thế là gió mách trăng
Tiên nghe thấy hoảng hốt bay đi mất
Nhưng tiên ơi...
Bóng vẫn còn trong mắt
Trong mắt kẻ...kẻ tình si cô độc
Kìa bóng tiên
Êm ấm ngủ ôm trăng..

Khoảng khắc (3)

Tiên giấu bàn tay trước cơn gió nhỏ

Gió ước ao nắm tay tiên...ước ao

Thiên đường không mở

Chẳng có lối vào

Gió dật nổi buồn, tiên nào để ý

Say say say lão đảo

Gió thành bão

Mới dám nói yêu tiên

Nói ra...rồi chỉ bị cười thêm

Ở men rượu hay men tình đây nhỉ

Tiên dấu lời mắt xa xăm huyền bí

Gió cũng yêu

Yêu cả sự lửng lơ

Phút gần tiên...có dài rộng bao giờ

Đêm về gió thổi cơn mơ ra nhớ

Khóc vẫn khóc, gió cuốn theo cơn mưa
Mưa dập mộng mơ nhưng dâng thương nhớ
Mưa tuyệt vọng hòa hạt rượu đời thơm
Mưa lênh đênh, những khoảnh khắc vô thường
Những khoảnh khắc
Thầm yêu...

Thở than một mình

Đốm lửa cháy, sáng lên cùng đom đóm
Khói sương bay ảm đạm nỗi buồn lan
Trăng tròn vẹn soi đêm trắng thở than
Kẻ cô độc ngồi một mình góc tối.

Đường đời ời ta về đâu muôn lối
Cánh chim đêm lạc lõng giữa lòng trời
Khúc nhạc ca, nhạt nhẽo chơi vơi
Tan tác cả tâm trí ta mù mịt.

Lửa tình ơi sao mi hoài lên tiếng
Trong khi ta đã cố gắng lặng im
Chiếc lá ơi sao mi nhẹ rơi nghiêng
Cho ta nhớ, và lòng xao xác lạ

Buồn ơi!

Có gì đâu ai cũng một kiếp người
Sao mi nỡ cho ta nhiều đến vậy
Cho yêu thương phải đơn phương rực cháy
Cho một mình như gỗ đá khổ đau.

Có gì đâu, tình có nghĩa chi đâu
Sao ta nín ta chờ bao đêm trắng
Có đến đâu, sao hoài nuôi hi vọng
Hi vọng đi rồi lại chết chờ mong !

Thở than nhiều, rồi mãi tự trách lòng

Cũng vẫn thế, một đêm buồn cô độc
Vẫn hơi men, vẫn một mình một bóng
Vẫn khói sương ẩm đậm nỗi buồn lan
Vẫn trăng soi lạnh lẽo tiếng thở than
Kẻ cô độc ngồi một mình góc tối
Một mình...

23/11/2010

Thường nguyệt tầm tiên

Trời lạnh ngấm giọt trăng rơi
Hồn đêm thao thức nhớ bóng người
Tiên nữ Bạch Dương nơi nào nhỉ
Tìm hoài chưa thấy mộng chưa vơi

Lảo đảo say yêu, say đất trời
Gió say trăng sáng, ta say người
Người đâu xa khuất, toàn trăng cả
Để lại ta say một mình thôi.

Đêm nay trong ta nát tả tươi
Hồn đâu đắm máu, tim tan rồi
Cung Hằng xa lắm, tiên xa lắm
Ngửa mặt tìm tiên, tiên biết chăng?

8/12/2010

Anh và Em

Anh và em đi qua nắng mưa
Mỗi góc nhỏ đường khuya - một trang tình sử
Nơi này anh đưa em qua cơn giông
Lá cuốn, bão xoay, mảnh ô vùi dập
Góc kia anh hẹn em ngồi quán cóc
Ly trà đắng ngắt, môi em ngọt ngào
Khúc rẽ kia, vào những sáng nào
Anh đón em bằng nụ cười rất nhẹ..
Trời vẫn nắng, tiếng cười anh vẫn thẽ

Nhưng nơi kia, anh không thấy em về...

Anh và em đi qua nắng mưa
Cây bàng xưa và những chùm hoa giấy
Những chùm hoa tả tơi trong nắng cháy
Văng tay em chia giọt nước mát lành
Cây bàng còn lưng, qua tuổi xuân xanh
Nghe quẩn quại sợi dây đàn đã đứt
Nghe tiếng đàn khóc mỗi tình lận đận
Xô lệch tiếng cười

Anh và em đi qua nước mắt rơi
Những bức thư thiếu hẳn tên người gửi
Những tờ giấy nhàu mùi son còn mới
Biết em hôn, và nước mắt em rơi
Những bức tranh anh vẽ lúc em cười
Thiếu một chút màu trời xanh nhạt nắng
Lúc em đi, anh vẫn quên không tặng
Màu trời xanh và nắng nhạt cho em

Anh và em đi qua màn đêm
Một đêm ấy ngàn đời anh còn nhớ
Đêm chia tay, tháng 3 trời vẫn gió
Để ngày sau say sưa cùng cây cỏ
Để vắng em thiên đường thành cách trở
Anh và em cách bến đò phận - số
Đi cùng nhau nhưng rồi rẽ khác nhau...

Anh và em đi qua nắng mưa
Mỗi góc nhỏ đường khuya - một trang tình sử
Nơi này anh đưa em qua cơn giông
Lá cuốn, bão xoay, mảnh ô vùi dập
Góc kia anh hẹn em ngồi quán cóc
Ly trà đắng ngắt, môi em ngọt ngào
Khúc rẽ kia, vào những sáng nào
Anh đón em bằng nụ cười rất nhẹ...
Trời vẫn nắng, tiếng cười anh vẫn thề
Nhưng nơi kia, anh không thấy em về.

2011

Chuông gió

Chuông gió vờ một chiều em giận anh
Những mảnh vỡ anh không thể ghép lành
Chuông gió đã chẳng còn kêu được nữa
Anh và em chẳng còn lên tiếng nữa
Xa nhau

Áo trắng thiên thần, em đi đâu?
Chỉ còn bóng lơ nhờ trong dĩ vãng
Ánh mắt bao dung, miệng cười gió thoảng
Anh còn nghe trong giấc mộng nào thôi

Anh cố chấp và em đã xa rồi
Em từng mơ mình có một đám cưới
Chuông gió treo nơi đầu phòng mới

Hạnh phúc với em sẽ chẳng xa xôi

Bước chân anh chiều nay nghe chơi với

Tìm anh chắc còn tan hơn chuông gió

Ước mơ ngày xưa mình chung lối đó

Giờ em đi như cơn gió tìm đâu

Tìm nơi đâu?

Lửa

Thằng bé đốt lên đồng lửa

Lá bàng và những bài thơ của chàng thi sĩ

Đều đang rực hào quang

Rồi thành tro bụi

Mùi hương lên nồng cay sống mũi

Những tàn thơ xua cái lạnh của trắng

Tuổi thơ sẽ qua mau

Rồi thằng bé sẽ thấy đời cay đắng

Và rồi em sẽ nhận thấy điều gì?

Ngoài phố

Đôi tình nhân vội vã đưa nhau

Họ đi đâu về đâu?

Phải chăng về bóng tối?

Trong vườn thẳng bé vẫn lom khom thối

Thối vằn thớ và lá cháy hoang tàn

Ôi ôi những kẻ lầm than

Một đời tỉnh mê mê tỉnh...

Thằng bé đốt lên đồng lửa

Lá bàng, những bài thơ của chàng thi sĩ

Chàng đốt đi tham vọng của chính mình

Trời mịt mờ đen chỉ nổi đau toả thành ánh sáng..

Chàng thi sĩ đốt lên đồng lửa

Ngắm khói lan - ngắm mộng tàn

Thốt nhận ra bút nghiên như dao nhọn

Và tình yêu là cay đắng đa đoan

9/2011

Mê tình cơn đau

Những bước chân thanh động lối mòn khuya

Chàng Trương Chi đang lặng lẽ ra về

Tiếng thở dài thê lương như gió

Nàng công chúa, em ở đâu đâu đó?

Những tiếng tiêu thanh động một khoảng trời

Vi vút sầu thương khóc kiếp người

Bể khổ nhân gian tim tan nát

Kết thúc làm sao hết đoạn đời?

Ngoài kia trăng tan lẫn sao rơi

Vạn muôn đau đón trút trời bởi trời

Mang tim đắm huyết ra vùi dập

Nào em, ai đó có thương tôi?

Trong đêm vắng vắng một tiếng cười

Tiếng cười nhỏ máu nhỏ tình rơi

Trương Chi điên dại hoài mê tỉnh

Tỉnh tỉnh mê mê suốt một đời.

6/9/2011

Một người nữa, một lần nữa

Em sắp đi xa qua đại dương

Lại một người nữa ta mến thương

Váy trắng khăn voan lòng trinh trắng

Lẳng lẳng từ ta bước theo chồng

Cuộc đời vẫn thế ai dám mong

Ai dám cùng ta trải long đong

Em muốn phận yên- em yên phận
Em dẫu thương ta, vẫn theo chồng!

Mùa này Ngưu - Chức đang gặp nhau
Mùa mưa nước mắt khóc tình sầu
Em đã sang ngang về bên ấy
Bao giờ Ngưu - Chức lại gặp nhau?

Em sắp đi xa qua đại dương
Liều run trong gió, tơ hồng vương
Bóng em tan khuất trong nước mắt
Bóng anh mờ nhạt cuối con đường.

8.2011

Một đêm phố huyện

Phím đàn rung khúc trầm

Âm khúc tương tư

Trăng ngả gót sầu
Bước chân người qua phố

Phố huyện đèn lên, nhuộm màu thu cũ
Áo choàng ai qua đó nửa đêm?
Nhành hoa giấy rơi lả tả bên thềm
Nghe một thoáng hương tư tình sâu nặng

Thiền viện nửa đêm - lễ hoa đăng
Không người thả...
Bóng núi đổ dài, chỉ một ai
Thắp nến thơm cho đêm dài dài mãi

Đêm đổ nghiêng canh
Bao giờ trời sáng?
Bóng người mờ mãi, hào quang nơi đâu?
Anh đứng chi nơi đây? Xuân đã tàn mau
Đời đã héo và người là nhân ảnh!

Anh phải sống trong đêm tàn hơi lạnh
Anh là ai? Áo choàng cũ gió đêm?
Khi phiến sầu trắng rơi rớt qua thềm
Sao mãi miết bước chân người qua phố
Sao tiếng đàn nghe một đời tan vỡ
Sao mắt kia buồn bã đến vô hồn?

15.9.2011

Chờ em

Anh chỉ thấy nỗi đau dâng đầy nắng
Vai em gầy như cánh vạc cuối thu
Lời buồn giảng, lá rơi với lời ru
Thương em lắm nhưng anh thì vô phận

Em là gì trong dòng đời mệnh mông
Sao vô cớ hôn nhân kia chà đạp
Em là gì trong tim anh tan nát
Sao anh buồn, đau đớn tựa là em

Anh chỉ thấy trong nỗi nhớ của đêm
Nhìn đâu đó chỉ thấy em phảng phất
Anh chỉ thấy trong giọt tình chất ngất
Nỗi buồn xa, ngăn cách chẳng gần nhau

Anh cầu xin cho thời gian qua mau
Khi chia cách đôi mình không còn nữa
Lời âu yếm trên môi em lại nở
Lửa trong tình bùng cháy một lần yêu

Anh cầu xin cho người đẹp anh yêu
Bình yên nhé những tháng ngày đau khổ
Nhẹ nhàng nhé ôi cuộc đời trắng gió
Anh đợi chờ ngày mình đến bên nhau
Anh đợi chờ ngày trời xóa buồn đau...

Qua một đêm

Qua một đêm tình bỗng nghìn thu
Bỗng trời xanh phong kín nỗi mây mù
Qua một đêm hụt đôi tay chơi với
Qua một đêm, em xa - đã xa rồi!

Qua một đêm khoé mắt chẳng còn tươi
Qua một đêm hao mòn thân bão tố
Một ngày xưa chờ em trong cơn gió
Đôi mắt này đã từng chạm tim nhau

Qua một đêm im tiếng nói lòng đau
Mùi da thịt nồng nàn tan biến mất
Qua một đêm vầng trăng thành lay lắt
Tan trong sương, vụn nát lẫn vào nhau

Qua một đêm ân tình chẳng còn đâu
Qua một đêm vòng ôm xưa khép lại

Qua một đêm giật mình đời mê mải

Giật mình sao hồn tan nát tả tơi?

Qua một đêm cháy đốm lửa cuối cùng

Chợt nhận ra cuộc tình tan như sóng

Chợt nhận ra lời chia tay trống rỗng

Tưởng không đau mà ngập ngựa nổi đau!

2011

Thư gửi tình xa

Giờ này em có đang say giấc mộng?

Giờ riêng tôi đơn lẻ với buồn riêng

Cao xanh kia ban phát chỉ muện phiền

Muốn chia tách đôi mình cho kỳ được

Ý trời định không như mình định trước

Nên em rời, xa cách có ai vui?

Lạ chốn, lạ người, đau buồn chia phôi

Em chắc khóc đã giờ tan nước mắt

Mình chia tay, hay tạm thời xa khuất?

Làm thế nào phân định nỗi đây em

Nhớ lắm ngày qua, bóng dáng em hiền

Nghiêng nghiêng đứng chờ tôi bên cửa sổ

Nhớ lắm dáng em, hàng cây bóng đổ

Nhớ dáng em, vội vã lúc tan giờ

Nhớ dáng em ôm ấp những câu thơ

Và ôm cả người-làm-thơ đứng đợi...

Trời hè rồi, trường lớp đã tan rồi

Lớp liên hoan mà lòng thôi.. lạnh ngắt

Không có em rượu nồng như cũng tắt

Không có em lạc lõng lắm em ơi !

Biết đêm trăng bên em đã xa rồi

Ngày xưa ấy, môi em – sương trắng ngọt

Giờ ngồi viết dòng thư mà đau đớn

Vẫn tưởng ra một ngày ấy ngọt ngào

Cuộc vui xưa, vắng bóng em gái nào

Không ôn nữa, kéo lòng thêm đắng ngắt

Có nhớ thương đừng cố quên chai lặng

Xin viết tặng tôi, vài nét chữ ngây ngô

2011

Người nắm giữ trái tim

Một ngày chợt tới

Trăng không còn quan trọng

Không yêu đương, chẳng thương nhớ gì thêm

Không mãi mãi, chỉ có từ “dĩ vãng”

Không nhớ em, đã quên tuổi tóc mềm

Một ngày đến

Bóng chiều trôi êm đềm

Buồn chậm rãi, buồn ngẩn ngơ muôn ngả
Thấy đắng cay, thấy xa vời hơn cả
Hận yêu thương rồi cũng đã nhạt phai
Theo thời gian, theo sóng gió năm dài
Em dần bay đi trong trí tôi hư ảo
Giá tôi còn yêu em như năm xưa giông bão
Có chăng giờ cuộc sống ý nghĩa hơn
Xưa biết khóc theo trăng khuyết mưa hờn
Say mê em – người đàn bà rất đẹp
Giờ đây ngồi tôi uống với kỷ niệm
Nhận ra rằng mình đánh mất trái tim?
Nhặt ở đâu, biết nơi đâu mà tìm
Khi ngày đã tới, tình yêu không còn nữa
Tôi không yêu, tôi không còn yêu nữa
Vậy làm sao giữ lại được hồn tôi?
Làm sao tôi giữ lại được hồn tôi?
Không yêu em
Mà giữ được hồn tôi?

Tình yêu của tôi

Anh xanh xao trong những nỗi buồn
Gọi em của mùa đông năm trước
Sao khác bây giờ, sao mưa rơi rớt
Sao thấy nhạt nhòa mưa mưa hắt hiu
Bóng xế của tình yêu vẫy gọi ban chiều
Mảnh trăng hàn gắn mà trời không chung được
Cánh chim chao nghiêng nỗi buồn tím biếc
Sâu thăm lòng anh, tự vấn nỗi lòng anh
Có sai gì chẳng những lời nói ngọt lành
Có bữa nào sáng quên không tin nhắn
Hay những khô khan trong lòng người lẳng lặng
Ngắm vào dần như mật đắng tình yêu
Em chán ngày mưa, em giận buổi chiều
Em buồn bã những đêm dài khắc khoai
Anh cố dỗ nhưng lòng em mê mãi
Hướng về đâu và xa tận nơi đâu?
Anh vô tình hay anh yêu đã lâu
Nên nhưng ngọt ngào không đậm đà như trước
Em buồn khóc tay anh không ru được

Môi anh hôn, em không thích được hôn?

Anh đành câm lặng, còn em đổi hờn

Giận anh rằng không yêu em như trước

Vòng tay anh không rộng như em ước

Hoàng tử gì đâu, kẻ nghèo xác vẫn thơ

Anh như thế, vẫn là anh như thế

Chỉ đưa đồ rồi biết có đồ đưa

Chỉ ru tình một mình trong bóng tối

Mà biết tình, tay đã chắc cầm chưa?

18/07/2013

Giấc mơ êm đềm

Những dấu yêu ngày vui đã tàn

Son phấn nhạt nhòa dòng tin kỷ niệm

Mái đầu xanh xanh bên nhau thấp nển

Gối chăn ấy nhận mờ dấu vết

Môi cười em thoảng qua giấc mơ

Tì cánh tay trắng nõn trên vai anh thổ lộ

Thơm như trái đào, mới như trang vở

Tình yêu đẹp đâu chỉ có trong mơ
Ai nghe tiếng rung động con tim mong chờ
Ai thấp những ánh sáng dưới trời đêm tăm tối
Ai mang tiếng gió ru đàn nghe vời vợi
Ai tay nắm môi cười, tim đầy vơi?
Áo váy xanh xanh màu tóc màu trời
Đôi giày vải mềm bước chưa từng vội
Chim ca hát chẳng hay bằng em nói
Êm ấm trời ban lặn trong môi người
Một thời một thời, hay đêm nay một đời?
Mấy khắc năm mơ mà như qua thế kỷ
Vòng bàn tay ôm em trong mộng寐
Thương nhớ người, thương nhớ những giấc mơ...

Tự sự tha hương

Nào giọt nước đã tràn qua miệng ly
Nên trời mưa tầm mưa nhỏ
Rã rời ánh sáng tàn qua ô cửa
Bao giờ sẽ là ngày ra đi?

Cửa đất trời này đâu rộng mở
Anh đi và liệu có quay về
Bỏ lại thương nhớ vợ người xinh xắn
Bỏ lại nhớ thương tình anh không may mắn

Nào giọt nước đã tràn qua miệng ly
Đời đã đổi thay biết đâu ngày trở lại
Em sẽ yêu tôi không nếu tôi thành hoàng tử
Nếu tôi thành Chu vương đứng trước cửa
Ngõ cửa đời em

Ánh sáng không về với xe hoa
Không về nơi góc nhà
Ánh sáng về bên nơi ấm áp
Không nhiều mưa như nơi đây ngày với tháng
Ánh sáng có về nơi đời em?

Thoảng những gió heo may buồn hút áo

Người dừng trố mã qua cầu

Nào ai có hiểu đâu

Sự đời đen bạc

Ánh sáng có về nơi tình đó duyên may

Em có khóc không ngày theo chồng gặt mắt

Giọt nước rơi xuống tan vỡ vàng trắng

Và Chàng Trương Chi vẫn nhìn qua khe cửa

Mưa vẫn buồn như thế

Ngày anh đi cánh đồng thành xa lạ

Hoa cải vàng nhuộm bên sông

Cầu ô đây thương nhớ

Gỗ cửa buồn diễm lệ

Nhớ nào như nhớ quê

Cha có ngồi nấu bữa cơm chiều

Đạm bạc chén cá riêu

Sông đầy cua với nhớ

Biển bạc nước mắt rơi

Em có bỏ chồng về ở với tôi không

Nếu ngày tôi về em thời yên ấm

Áo may cho người mặc sẵn

Lụa là chẳng thật đáng em

Nào giọt nước đã tràn qua miêng ly

Quê hương mình không có tuyết

Làm sao mình nặn mấy nỗi niềm

Nếu mai trời lại sáng

Em liệu có về?

Anh sẽ lạnh run nơi chốn sơn khê

Lửa bập bùng không làm vơi nỗi nhớ

Nước mắt có pha vào trà

Làm tan miêng chén

Suốt đời luân lưu

Sao em không hiểu cho?
Trời đất có ai thương em bằng
Hay hào nhoáng một lớp sơn đang phủ
Một ngày tàn bong tróc gỗ
Chỉ còn có anh

Xa quê hương rồi xa năm tháng
Còn nhỏ tóc cạo đôi mai
Mỗi sáng chiều cha đưa đi học
Hai bên đường cây bóng rợp
Rức trưa hè

Xa quê hương rồi xa đôi bờ môi
Khát khao đầy thềm muốn
Ngày ra đi chẳng nói nổi một lời
Rằng bao giờ quay lại

Xa quê hương tìm đất lập thân
Nhớ mùi gỗ và nhớ hương của biển
Mênh mông nơi lòng phố

Tim nào còn tan vỡ
Nào tím vàng hoa nở

Thương miền quê mình đây khó nhọc
Bữa cơm chan vào mồ hôi
Đâu đường xá ướt đây mưa
Cánh tay mẹ quạt đêm mất điện

Tầm tã năm canh
Mưa vẫn rơi giọt giọt
Anh vẫn ngồi viết hoài
Viết với năm canh

Mấy đứa em ở trường
Các em làm phim đừng quên anh
Thằng anh hiền mà nói cười suốt buổi
Làm việc chung lúc nào cũng vội

Đừng quên anh mỗi sớm trưa

Cùng các em ăn bánh mì xuyên buổi

Những ngày quay trời tối

Những ngày tháng vất vả yêu thương

Các em cũng đừng quên anh

Thương mến các em bằng tình anh em thật

Đời người là mấy gang tay

Làm với ai chẳng miếng cơm manh áo

Nếu được thì anh chẳng cần cơm gạo

Anh cần những bàn tay

Những bàn tay vác máy

Bàn tay nào đưa anh qua khổ buồn

Ngồi cùng với nhau chỉ bên chén nước

Đầu góc trường

Cho anh xin một sớm bình yên

Vẫn thấy các em anh miệt mài xây cuộc sống

Vẽ ước mơ bằng phim

Vất vả nhưng chẳng bon chen
Chuyển tay nhau một cú hình thật đẹp

Cho anh xin một sớm bình yên
Trở về lại thấy có em
Duyên dáng bên mờ khói thuốc
Yêu thương anh như anh yêu em ngày trước

Cho anh xin một sớm bình yên
Quê nhà vàng hoa nở
Cha rắn rỏi và vẫn cười rạo rờ
Vì đưa con thành công
Dẫu tháng năm xa nhà long đong

Cho anh xin một sớm bình yên
Người chị gái thương em nhiều hơn hết
Bù vất vả mẹ bao ngày
Hai đứa đường thênh thang bay
Xin cho anh còn nhiều hơn nữa

Vì chẳng mấy còn mấy ngày
Tương lai xa mở cửa
Anh chưa già nhưng làm thơ thay cơm bữa
Chuyện tình nào cũng cố viết thành thơ

Xin cho anh còn được yêu thương
Xa nhà và được các em còn mến
Bạn bè vẫn mãi còn thân thiết
Khóc bên nhau bởi một giọng hát trầm

Xin cho còn được yêu thương
Dẫu trời làm mưa mãi
Xin cho tháng ngày buồn đi qua
Để yêu thương ở lại
Xin cho nguyện cầu
Nơi chốn quê
Nơi lòng phố
Nơi ánh lửa bập bùng hi vọng
Thương nhớ rất nhiều...

14/3/2014

Bến Xưa

Bến cũ xa xôi xuôi dòng
Người xưa bỏ anh theo chồng
Ru mình câu hát à ơi...
Mơ đêm nao nghe tiếng ai cười
Ve rả rích khóc lời thương nhớ
Em ơi bến xưa dòng cũ
Có bao giờ chợt nhớ chẳng em?
Có bao giờ nghe hè cháy lên
Lả tả thắm một chiều hoa phượng nở
Người con gái mắt buồn bên cửa sổ
Chờ ta vô tình dạo bước đi ngang
Bến cũ năm xưa xuôi dòng
Mái tóc bông bênh thay áo hồng
Ru mình câu hát à ơi...
Anh tặng người gương lược son môi

Em sửa soạn theo chồng ngày cưới

Pháo nổ vang trời

Rượu tràn dâng môi

Anh từ biệt em nước mắt không lời

Chỉ dấu nỗi buồn vào đôi tay nắm

Không nói một lời

Siết tay em chặt

Sao vẫn đánh rơi?

Bến cũ ơ xa xôi rồi

Em chỉ còn là dĩ vãng thôi

Ru mình câu hát à ơ...

Em ơ bến xưa dòng cũ

Những chiều buồn

Chiều buồn một mình

Nghe ghi-ta tự sự

Những ngón tay vuốt trầm

Cây cầm nâu âm thầm

Gọi em.

Chiều mênh mang nâng tâm tư dịu êm

Nghe đặng se bên lòng đọng lại

Chim chao nghiêng lạc đàn mê mãi

Trời biếc chi, mây tím nữa mà chi?

Anh mãi mê suốt tháng năm xuân thì

Lần theo dấu chân người còn bỏ lại

Theo áng mây buồn mà bay đi mãi

Thuyền lên đênh biết có bến ở đâu?

Gió hút qua vai

Gió cuốn qua cầu

Anh đứng đó nghe chuông chùa xa lại

Nghe khánh vang vang

Nghe chân ai lại

Quét lá rơi, quét qua lá lại rơi

Tâm tư anh trong chiều buồn vậ thoi

Thối xa tí rồi ngược dòng quay lại

Bàn tay xanh xao vượt dây trằm vang mãi

Biết bao giờ, quét hết lá rụng rơi?

Những ngày tháng đó

Đâu là bút là sách là chì?
Là ba năm viết khô dòng mực
Anh mãi mê theo tiếng sét ái tình
Bỏ quên em xa thêm kỷ niệm
Đâu là anh của thời học sinh
Miệt mài viết văn dùi mài địa sử
Trống mơ hồ vang qua song cửa sổ
Vờ vô tình mà chạm lấy tay em
Đâu những chiều mưa như chơi trốn tìm
Em tới lớp mà anh đành lỗi hẹn
Đâu những ngày xưa áo ướt lấm lem
Tóc dính xoà lơ thơ chia ngã.
Đâu là em của ngày hôm qua?
Ngây thơ quá tim anh nào dám lộ
Có nói gì đâu sao lòng lo sợ
Em biết rồi, em sẽ lãng xa anh
Trường cũ ơi, nơi chốn ngọt lành
Giờ đã hết, vó câu qua cửa sổ
Trang thơ cũ ngày nào còn viết dở

Bút mực buồn, hay anh đã buồn theo?
Đâu phấn bảng, đâu người anh yêu
Đâu những che dấu anh nhìn qua trang vở
Đâu là anh, là em, còn đâu nữa?
Đâu là áo trắng ?
Đâu ngày đã qua?

Tình dấu muện màng

Anh sẽ chẳng còn đêm mưa nào
Cho rơi giọt nước mắt em trao
Lòng buồn như dĩ vãng
Tình lan trong tiếng đàn
Trời còn làm mình xa nhau mãi
Mấy mùa còn lại trở xuân
Nghe tình rơi trên gót
Dấu chân đầy bi ai
Giọng anh khàn không gọi tên em
Tay anh chai dấu buồn cô lẻ
Đêm đêm ời mưa giăng mênh mông thế

Dấu nước mắt tháng ngày đi qua...

Em đang khóc đấy ư?

Lá non nẩy chồi kia xanh biếc

Suối lệ có tắm đầy hồn

Cho lòng anh ngậm ngùi mưa tuôn?

Lạc loài lắm em ơi những chiều xa

Không thấy tình ái phủ hồn anh nữa

Thuyền đã xa xưa

Tiếng sáo anh đâu còn vang qua cửa

Khánh chùa đã lặng

Tình đã muộn màng...

Duyên xa hồn anh

Tơ như lưới nhện

Đứt giữa đường mệnh số tình ta

Lòng buồn như dĩ vãng

Long lanh trong tiếng đàn ...

Những ngày tháng đó (2)

Buồn mà chỉ khi ngày ấy đi qua

Không quá dài mà chưa hề là ngắn

Anh cầm những hao gầy trên tay mà khóc
Thời yên bình, thời yêu dấu đi qua
Những khuôn mặt quá ngây ngô thật thà
Mấy bữa ăn sáng mà khi nào cũng vội
Những ngày đắm đuối nhìn em tự hỏi
“Có thật lòng mình đã thương nhớ, phải không?”
Thư anh viết cạn lời trong thăng trầm
Gửi cho ngày mai xoá nhoà dấu vết
Anh sẽ không nhìn vào bức tường kỷ niệm
Hay dấu chân xoa lẫn với rêu phong
Em cứ đi đi! Xa rời mùa đông
Đi về phía xa nơi mùa xuân sự sống
Anh sẽ không buồn, không nuôi hi vọng
Sống thật thà và cũng thật dũng dưng

...

Dấu nỗi buồn vào cây đàn
Anh đi
Như tiếng thở dài
Như tiếng ai bên thềm khe khẽ
Xa rồi... những ngày đó... tôi ơi!

Thôi! Mùa đã qua

Thôi anh đừng nhìn lại những gì đã qua
Bởi tất cả xưa giờ chỉ là giả dối
Sợi tơ hồng không thể nào đưa mối
Chuyến đò chiều khách đã sang ngang.
Thôi trách chi những con đường rộng thênh thang
Để bước chân không vô tình gặp lại
Em và gió cứ ngày đêm nhẩn nại
Đợi chờ mình trong đặng đọt niềm tin.
Thôi, em đã quen đôi tay chẳng cần một chỗ vịn
Những vui buồn dầu khó nhọc một mình
Tấm áo đã hoen, anh với những bóng hình
Sao còn trách màu vôi kia bạc?
Thôi anh, chiếc lá cuối mùa cũng giạt mình xao xác
Đêm trải lòng qua muôn mắt vì sao
Con trăng đã lỗi hẹn từ cuối mùa nao
Giấc mơ vấy trắng giờ bập bồng qua ngõ.

(Ly)

Anh đâu trách mùa đã qua
Những kỷ niệm ngày xưa đi vội vã
Anh và em ngược xuôi đường tắt tả
Nên vô tình, em đã bước sang ngang.
Anh đâu trách con đường quá thênh thang
Anh chỉ trách ngày ấy anh hờ hững
Bỏ quên em và gió trôi lơ lửng
Để đau buồn em nuốt hết niềm tin
Em đừng quên cánh tay còn chỗ vịn
Sao phải buồn vui, khó nhọc một mình?
Tấm áo hoen, nhưng vẫn vẹn nguyên lành
Anh xương thịt - chứ đâu là nhân ảnh?
Đừng quên chiếc lá giật mình đêm se lạnh
Đêm trải lòng với tâm sự nơi anh
Con trăng kia vẫn đợi em bên anh
Giấc mơ vấy trắng, dầu thôi về qua ngõ...

28/11/2010

Nhớ một mùa đông

Mùa đông năm ấy, vội vã như em
Phím cầm buông xõa tóc người lỗi hẹn
Mưa trên bàn tay, khóc theo câu chuyện
Mỗi tình chết trong cay đắng triền miên
Nhớ...

Một đêm mưa buồn về quê nhỏ
Quán liêu xiêu se lạnh hút nỗi buồn
Mùa đông gió đi qua về ô cửa
Hai bàn tay anh níu những giọt mưa
Quán cà phê quen, bài hát năm xưa
Cây đàn lỗi dây sau bờ vai rã chắt
Người con gái trong mơ anh thối thức
Có nhớ chút gì về câu hát của anh?
Hoa rơi trắng sân, mùi bưởi ngọt lành
Lá giấu kỹ những âm thanh bay bổng
Cây sáo năm đó uốn quanh mơ mộng
Nghe nao lòng, em có nhớ gì không?
Hay là em, hay là em qua sông?
Đừng hong tóc gió để mùa về thổi nữa
Mùa hương tóc đó vẫn ngạt ngào anh nhớ

Những đêm khuya buồn nghe trống vắng quanh hiu

Hay là em rời xa chốn quê nghèo

Đừng để anh vô tình rồi gặp lại

Cứ trông đôi mắt rồi mê đắm mãi

Ai tiếc thương cho đôi mắt lệ năm nào?

Thôi em đừng đi vào giấc chiêm bao

Anh đã quá đỗi đau và tiếc nhớ

Những ngày mưa, những ngày buồn giông gió

Nỗi cô đơn ôm ấp lấy thân này

Thôi xin trời cho con qua cơn say

Người con gái năm nào không về nữa

Cây đàn vẫn lỗi dây, trái tim tan quá nửa

Xin cho bàn tay tự siết lấy bàn tay

Xin cho bình yên qua đêm mưa gió này

Xin nỗi nhớ trong anh... ngủ say.

13/12/2012

Đêm trôi

Đêm dần trôi

Ánh trăng dát bạc lên môi ai hồng

Có khi người đã giấc nồng

Còn ta ngồi đó, lặng trông tháng ngày

Rượu kia chưa uống đã say

Vì ta điên, trộm cầm tay người rồi

Gió khuya khúc hát đêm trôi..

Tây Thi người nhé! Thì thôi ta về

Đắng cay một kiếp ê chề

Ta đây – người ấy, chẳng thề cùng nhau

Lỡ làng đành gửi kiếp sau

Ta đi chung bước, theo sau bóng người

Trăng tàn, hiu hắt ánh trời

Mà sao chưa dứt được lời oán than

Hận trời xanh, ghét mây ngàn

Vì sao ta phải muôn vàn đắng cay

Vì sao ta kiếp người này..

Vì sao chẳng được đắm say chút tình?

Vì sao ta chẳng phân minh

Vì sao chẳng hiểu nổi người, nổi ta ?

Muốn cho ngoảnh mặt bỏ qua

Sống cuộc đời thật, nghĩ xa xôi gì

Dù sao cũng cảm ơn khi

Cho ta được thức nghĩ vì một ai

Thức đêm mới biết đêm dài.

2:07 Am. 8/8/2010

Xuân tròn tình vỡ

Xuân vẫn đầy tròn nụ như xưa
Nhưng tình yêu chẳng còn là nguyên vẹn
Anh mãi mê xa, quên lời hò hẹn
Em rất buồn, nơi vô vọng chờ anh

Em hiểu cho, anh chẳng thấy ngọt lành
Đã hết cảm xúc khi trong nhau tay nắm
Đã xa rồi yêu thương sâu và nặng
Anh thấy phiền, buồn nhàn nhạt bên em

Xuân vẫn đầy, êm tròn nụ như xưa
Mùa xuân quay lại mà tình không hẹn trước
Muốn ra đi một lần ngàn bước
Em dẫu buồn, hãy tha thứ cho anh

Tin nhắn anh chẳng khao khát ngọt lành
Chỉ là thói quen hàng ngày vẫn thế
Ngồi với em mà ngây thơ như trẻ
Không muốn ôm, không muốn chạm gì hơn

Tha thứ cho anh
Anh đã quá buồn
Anh phiền lắm khi chia tay trăm ngả
Nhưng thà chia tay cho đời thôi nghiệt ngã
Níu kéo làm gì khi tình bỏ mà đi.

29/01/2014

Ngậm Ngùi

Một ngày không nghe tiếng đàn khuya
Không bước chân em về con ngõ nhỏ
Không ánh đèn khuya vàng mờ tỏ

Không những khúc ru trăng rọi hiên nhà
Con ngõ sâu không còn nhớ dáng ta
Và em cũng đã thay màu áo mới
Không nhớ không thương, chẳng vương sầu tội
Thế là anh, biết ta đã xa nhau
Anh không miệt mài say sưa với khổ đau
Nhưng anh cũng đã gần như không còn nữa
Anh không đàn khi đêm mưa hắt cửa
Không ngóng chờ, nên anh chẳng xốn xang..
Em không còn cười với anh dịu dàng
Mà hai đứa bước qua nhau xa lạ
Con trai em nhìn anh con mắt lạ
Chắc cũng không còn muốn chào chú như xưa
Hai người yêu nhau đã từng qua nắng mưa
Nhưng bão lòng không bình yên được nổi
Giờ ngã rẽ đã chia đời muôn lối
Anh biết nói gì? Anh biết làm sao?

Một thoáng nỗi đau

Có thể anh đã thật sự hết yêu
Nhưng đôi phút trong lòng như chột nhói
Những tương tư vẫn ùa về vời vợi
Dẫu bên anh đã có một ai kia
Có thể anh đã hết ôm hẹn thề
Không mơ mộng về kiếp này, kiếp nữa
Vì gần em còn khó hơn cầu lửa
Anh đốt thân mình với đôi cánh sáp ong
Có thể anh đã thôi hết ngóng trông
Thôi xốn xang khi nhìn dòng tin nhắn
Thôi băng khuâng với vết tim chai lạnh
Nhưng đôi khi, mưa nắng vẫn chột buồn
Chuyện anh – em mãi mãi không chung đường
Anh vẫn biết và đã thầm cam chịu
Ngày tháng đi qua, vết thương thì đã dịu
Nhưng thoáng qua lòng, những nhung nhớ nhẹ êm
Chuyện anh – em chẳng nhắc nữa buồn thêm
Anh đã từng yêu, giữ đơn phương sâu hận
Giữa dòng đời trôi ngược xuôi bất tận
Tình yêu anh đã lặng lẽ vùi chôn

Nhưng em ơi đêm nay tim đổi hờn
Chẳng một cách nào ru yên được nổi
Anh hết yêu em nhưng mãi hoài nhức nhối
Khi cô đơn đang vây lấy tâm hồn
Khi người yêu kẻ ấp vẫn còn buồn
Khi anh thấy mình đau như ngày ấy
Khi yêu em!

24/7/2012

Tặng Song Ngư

Em yêu thương...

Anh xin lỗi vì không là biển cả
Không là bờ cho bến yên tình ngả
Không là nơi cho em đắm ngọt bùi
Anh xin lỗi vì nhật ký buồn vui
Đã làm em.. một thời mê đắm
Và cũng chính anh tự đáy lòng sâu thẳm
Thương một người con gái vừa quen
Em là ai? Hỡi song ngư yếu mềm
Hỡi cô gái anh quen trong hư ảo

Có tương lai không trong cuộc đời cơm áo?
Tương lai không khi cơn gió vô hình?
Có bao giờ em biết trong tim mình
Thực sự anh, đã từng yêu em thật
Kẻ làm thơ vẫn vui buồn ngây ngất
Dẫu chỉ là hoa bé nhỏ nơi xa
Anh viết cho em, viết cho tôi ta
Những kẻ yêu nhau trong tâm tư xa lạ
Khi một cơn gió lổi đi về trăm ngả
Và một song ngư, chìm đắm giữa vô thường
Anh viết tặng em, người anh yêu thương
Dẫu một chút – nhưng cũng là rất thật
Biết đâu một ngày trời sáng trong bình lặng
Ta sẽ cùng nhau...chung một lối đi về.

Trong ánh trăng đêm huyền

Trăng lặn át những áng mây lả lướt
Cuộn mình trăng bóng tiên nữ đắm say

Bạch Dương Tiên hay Chức Nữ đêm nay?

Thi sĩ khát tình yêu không chân lý!

Vòm trời rộng áo tiên bay thỏa chí

Trắng ngần da, tóc thu xoắn mượt mà

Đêm đen huyền ám ảnh nét thẳng hoa

Muốn vượt dặm khóa môi mềm tiên nữ.

Ánh mắt kia đốt bùng lên quầng lửa

Xa cách kia giục giã gọi nhớ nhung

Tiếng gió thu thoáng rợn đến nghìn trùng

Tâm thi sĩ trào dâng muôn sự sống!

Trăng mê man hợp hồn đi sự sống

Cuộn mình trăng một hình bóng mờ sương

Nuốt ngập tim hình bóng ấy người thương

Trong ánh trăng có bóng hình tiên nữ

Trong ánh trăng hình bóng người chất chứa

Lòng xôn xao.

Cuộc tình người trẻ

Với những đôi tay đan cuốn vào nhau

Dài vô tận mái tóc em che phủ

Với những nụ hôn đầy nồng nàn ấp ủ

Ta yêu nhau

Em là cô gái trong trắng nguyên màu

Yêu bằng cả trái tim đời nguyên vẹn

Bờ vai thon ngọc ngà e thẹn

Đôi tay mềm những ngón dài xinh

Anh là kẻ chống chảnh men tình

Đầy say sưa ngọt ngào quyến rũ

Đôi môi ngon, đôi mắt nồng chan chứa

Hơi ấm quanh người ve vuốt những dịu êm

Ngày lại ngày với đôi môi ngọt mềm

Dịu dàng anh – dắt cuộc tình đi mãi

Lên cung trăng với thiên đường tình ái

Cũng đôi khi đau đớn bập bùng tình

Ngày lại ngày với nét ngoan em xinh

Những câu dối, hờn anh trong đêm vắng
Những bài hát em khẽ khàng thầm lặng
Thu tặng anh, rồi lại chẳng đưa gì...
Thật vui tươi và chẳng quá tình si
Anh rất thích những cuộc tình như vậy
Những yêu thương chỉ vừa chớm nẩy
Rồi bùng lên như đẹp đẽ một thời
Chỉ cần chút hương, chút dịu thế thôi
Em không hẹn ước, anh không thề nguyện
Có bên nhau trao nhau lời âu yếm
Thế là anh đã mãn nguyện lắm rồi
Yêu em nhiều dầu chỉ nói ngọt môi
Yêu anh nhiều, dầu biết anh gian dối!
Cứ yêu thôi!

28/7/2012

Chị láng giềng

Chị láng giềng bên lén sang chơi
Chồng chị hôm nay lại đi rồi

Tơ tình yêu dấu vài tháng lặn

Chị tỏ ta nghe ta gượng cười

Trăng thanh gió khuất chị lại chơi

Xuân xanh lai láng ngập quanh người

Lập lờ tình ý quanh da thịt

Tóc ta có gì vuốt mãi thôi?

Chị rằng: chị khổ cậu trai ơi

Đàn em nghe tiếng vọng xa vời

Mắt em đen thố - trời sâu thăm

Mới liếc qua thôi - đã điếng người.

Chồng chị quanh năm đi xa xôi

Ân tình thiếu vắng lắm em ơi

Trăng thanh cảnh sáng cô độc quá

Cho chị dựa vai - thế đủ rồi.

Này đây tay nắm lấy bàn tay

Hơi ấm chị lừa vai em đây
Ta ngồi im lặng mà tim đập
Vòng ôm tay siết quá đậm đầy

Trăng sáng qua mau, sao đã rơi
Xào xạc quá khuya, ướt sương rơi
Bịn rịn chị buông vòng tay náu
Ngơ ngác bàn tay thiếu hơi người....

9/2011

Im lặng chi em

Im lặng chi em đêm dài trống vắng
Khóc chi em ơi đời tàn màu nắng
Thở than chi, mộng đẹp sẽ tan mau
Đây một phút ta cũng là của nhau
Hơn dài lâu, nhưng chẳng là gì cả.

Đôi mắt em sao u tình nghiệt ngã
Đôi môi em muốn vội vã trao yêu
Chậm lại thôi, nét thêm vẻ yêu kiều
Siết tay ta trong chiều thu gió thoảng
Con đường vắng, tình xin như cơn khát
Lên vội vàng, rồi tan biến rất mau .

Em yêu ơi, trong vực thăm thâm sâu
Em còn đó tình trao ta nguyên vẹn?
Ta thương em trong phút giây ta viết
Biết ngày mai sẽ còn đó chưa phai
Hay đã tan theo gió chiều nhàn nhạt?
Ta không biết và ta không muốn đoán

Em yêu.

Căm ghét ta chăng?

Em khổ đã nhiều

Em chỉ là hình bóng ai ta nhớ

Em chỉ là ánh trăng còn dang dở

Em chỉ là thể thân một nàng thơ...

Em yêu ta?

Em có mãi mãi chờ?

Ta chẳng biết lúc nào ta dừng lại

Ta chưa biết bao giờ thôi yêu mãi

Một người kia, mà em đã biết tên

Em yêu ta?

Ta chẳng có đáp đền

Em vẫn sẽ mãi một mình thức giấc

Em vẫn sẽ phải buồn đau chắt ngất

Giống như ta, trải đêm dài vô tận

Cùng trông chờ về một hướng xa xôi...

Em yêu ta thôi cũng đã lỡ rồi

Phút bên nhau, hãy cứ ngồi vui vẻ

Đừng buồn bã, thở than gì em nhé

Chỉ một phút cho đêm thôi quạnh quẽ

Rồi ngày mai, em lại thấy bình minh..

Ta vẫn sẽ im lặng với riêng mình

Nhớ nhung mãi, mảnh tình ta bất tận...

Em đừng chờ ta - vì người ta yêu nhất

Chỉ cùng tên, quyết không phải là em.

12/11/2010

Chia tay chiếc bóng

Gió lạnh rồi mặc ấm vào em nhé

Tôi chẳng còn bên em nữa, chờ che

Chẳng còn nghe tiếng em thưa nồng ấm

Xa tôi rồi, biết em có buồn không?

Chia tay em, muốn nói vẫn lặng câm

Cứ để kệ, lòng âm thầm buồn bã

Tiếc cho những tháng ngày em sa ngã

Trao cho tôi, tất cả mọi yêu thương

Muốn hôn từ biệt, sợ em vẫn vương

Đành quay mặt như chuyện thường vẫn gặp

Kệ em đẩy với hai hàng nước mắt

Cứ thản nhiên, mặc dù tâm tư nặng

Nghĩ suy.

Một thời lầm lỡ, em cứ khắc ghi

Tôi cũng sẽ nhớ trong lòng tôi vậy

Tôi chẳng yêu em, nhưng thương thật đấy

Dù em chỉ - thay hình bóng ai kia

Em hãy sống trong sự thật xa lạ

Hạnh phúc mới sẽ chờ em trải nghiệm

Một con đường trọn vẹn em bước tiếp

Quên đường mòn đã đứng với tôi xưa

Quên những tháng năm bên một kẻ dối lừa

Em nhé.

Yêu thầm

Còn một khúc ca cho đêm lặng lẽ

Còn ánh nến dịu giấc ngủ mộng mê

Còn hơi ấm ngăn trở gió mùa về

Còn có một người vẫn yêu thầm thế

Trong màn đêm...

Trong tĩnh lặng tình yêu không gọi tên

Cứ như gió nhẹ nhàng đi và đến

Chẳng rộng khắp và bao la như biển

Chỉ âm thầm và bất biến thế thôi

Đã nhiều lần nhưng nhớ ghé qua chơi

Khi mang đến giọt châu rơi, lệ đổ

Lúc mang đến cảm xúc nhưng chẳng rõ

Thấy rất buồn mà chẳng hiểu vì sao

Chẳng vì sao.

Có những lần giữa tháng trăng lên cao

Người ấy ngồi đếm sao, nhìn vô định

Tưởng mặt trăng che dấu một bóng hình.

Đã có lúc người ấy trách chính mình

Nhớ rất nhiều sao vẫn âm thầm thế

Yêu thật nhiều ôi mà sao chẳng thể

Nói điều gì, chỉ lặng lẽ tình si...

Ôi lặng lẽ và mãi còn lặng lẽ

Còn một người vẫn yêu thầm như thế

Còn hương nến thơm giấc ngủ mộng mê

Còn hơi ấm xóa tan gió mùa về

Còn khúc ca ru một đêm lặng lẽ

Còn yêu...

0:50 PM / 8/10/2010

Say nắng

Nếu không có hai đứa trẻ

Anh đã được nắm chặt tay em
Hai cháu bé còn nhỏ quá
Cần mang về cho giấc ngủ êm êm

Gặp nhau chốc lát, gặp nhau thoáng mềm
Xin đôi tay em chưa từng lạnh giá
Kéo lấy em qua ngõ con yên ả
Im lặng nghe tim rung nhịp từng hồi

Nhìn theo dáng em tới khuất tầm rồi
Vẫn nghe hiu gió thổi vô lòng xao động
Anh muốn tán tỉnh em, thích em nhiều lắm
Mà có chồng rồi, mấy bé lại thật ngoan

Em như cánh hạc trong chớm đông sang
Màu áo đen chẳng làm em buồn tẻ
Em vẫn cười thật duyên như thế
Ngày tháng xưa anh đưa dưới cơn mưa

Những khuya vắng, anh xa nhà nhớ em
Anh vẫn tưởng tượng lâu cao nơi của em
Ngồi nhớ chồng – có nhớ anh chút ít
Mấy bé thơ vẫn thường gọi tên anh

Nếu không có đám cưới em ngày xưa
Thì chúng mình yêu nhau, chẳng biết nên hay dở
Nhưng chưa từng yêu, thích cũng vui thế đó
Anh thích em, đã từng muốn hôn em

Gió mùa đông không lạnh phải không em
Em với bàn tay ấm ru vỗ về thi sĩ
Em và anh, cùng nhau lưu luyến nhé
Một chút thôi, chẳng ngoại đạo tà ma

Cảm ơn em những thương mến thật thà
Anh rất thích em, và biết em cũng vậy
Một chút nắm tay, giọt thương trao lấy
Vẫn cùng nhau mình lưu luyến chút thôi

Vẫn cùng nhau trông ngóng giữa cuộc đời.

07/02/2014

XIN LỖI VÌ THƠ CA

Anh không muốn em bội thực văn thơ

Bởi thơ tình không có gì béo bổ

Anh cũng chán ngán cái thẳng anh hâm dở

Ngồi buồn buồn chỉ biết viết mà thôi

Nhưng em ơi, anh không thể ít lời

Bởi tình yêu tràn ra từ đầu lưỡi

Bởi trăng gió cứ ủa về, ập tới

Giông bão tình cũng chẳng nề nang anh

Mỗi lần anh nhìn em trong tấm ảnh

Anh in ra gấp trong ví của mình

Anh lại mộng mơ, lại muốn viết thơ tình

Anh yêu em như chưa bao giờ chán

Mỗi lần anh muốn ôm đàn và hát

Lại thấy em như trong những lời ca

Câu nào cũng là em, nhạc cũng thành em cả

Xem bộ phim, tưởng nữ chính là em

Mỗi lần anh nhắc chén cơm nóng lên

Lại chẳng biết em đã ăn gì chưa nhỉ

Lại muốn viết, đỡ nhớ em một tí

Thành ra anh, đâu đâu cũng làm thơ

Anh chẳng muốn em bội thực văn thơ

Bởi anh làm xong, anh còn nghe không nổi

Mấy câu chữ mà suốt ngày chấp nối

Đến nhặt tai, khó thở phải không em

Nhưng mà em ơi, đâu đâu cũng thấy em

Làm sao anh thôi viết những lời nồng nàn thế

Làm sao anh đỡ buồn, cô đơn như tận thế

Nếu không làm gì, có thể bớt nhớ em

Anh phải nghĩ gì khi nhắc chén cơm lên

Anh phải làm sao nếu nhận tin em không đọc

Anh phải làm sao khi những lời ca tàn khốc

Điên cuồng vì yêu thật giống với chính anh?

Anh chưa bao giờ tin vào số mệnh

Anh chỉ tin có mỗi em – vai chính

Sẽ một ngày có trong bộ phim anh

Một bộ phim của tình ái lênh đênh

Sẽ có hậu sau tháng ngày mong mỏi

Sẽ xuất hiện cho cạn lời thơ tới

Sẽ yêu anh, sẽ không bỏ mặc anh

Với giấy bút, với nỗi khổ đau tình

Với làm thơ suốt ngày rồi tặng, gửi

Với sự ngần ngại như điên trong chờ đợi

Với một nỗi niềm yêu em vời vợi...

Nhớ em thôi.

03/2014.

Ở NƠI ANH

Nơi anh ở bây giờ nắng – lạnh
Cũng như em vừa thật lạ vừa quen
Trong là tiếng sáo, u buồn cũng quen
Ở trời lạ, người ta không thối sáo

Anh lại muốn cùng em một chiều nào
Ghé rạp chiếu phim rồi cà phê đâu đó
Lại muốn ngọt ngào buông lời thề hứa
Lại muốn hỏi em, áo đã đủ ấm chưa?

Ở nơi anh bây giờ xa em lắm
Em cũng biết nhưng chẳng nhớ anh đâu
Lần gặp cuối đã xa từ lâu lắm
Nhớ thương em anh tưởng bạc mái đầu

Anh lại muốn cùng em nắm tay nhau
Em cố thoát nhưng không sao tránh nổi
Bàn tay anh dính dấp mồ hôi
Bàn tay tượng đá trời mùa đông cóng lạnh

Anh lại muốn chụp cùng em tấm ảnh
Có thêm em, trời đẹp biết bao nhiêu
Anh không được diễn trai hay làm kiêu
Nhưng bên em, rạng rỡ lấy bội phần

Nơi anh ở bây giờ buồn, thiếu em
Thiếu Hà Nội mưa phùn căm rét
Thiếu thoảng hương hoa sữa độ đông sang
Thiếu ánh cười say mê chớm đèn vàng
Thiếu trà đá, ghi ta đêm không ngủ
Nơi anh ở bây giờ
Không có em.

24/03/2014.

ĐẸP

Chỉ có thể đẹp khi phố ở bên em
Mùa gió lạnh đi bên em chẳng lạnh
Cứ lười nhác rúc sau em trốn tránh
Nỗi tương tư và trẻ nhỏ trong anh

Xe đạp quay và phố lướt thật nhanh
Đi qua bóng tối, qua đèn vàng phủ bóng
Những câu chuyện vu vơ không mở đóng
Những áo khuy thừa thãi ấm cho nhau

Chỉ có thể đẹp khi xem phim cùng em
Phim sẽ rất hay dù nội dung dở tệ
Không ý nghĩa cũng trở thành có thể
Rất tuyệt vời nếu được ở cạnh em

Anh sẽ chẳng đòi nếu cùng đi với em
Chưa bao giờ anh ăn được vì nhìn em no quá
Xinh đã đời con mắt anh vất vả
Bao nhiêu năm cứ nhớ mãi hình em

Chỉ có thể đẹp khi ở cạnh em
Và lạnh lẽo mãi mãi là vô nghĩa
Người yêu hỡi đừng đi xa anh nhé
Gần đâu đó thôi, anh được ở cạnh bên
Dẫu chỉ là người đứng ở cạnh bên...

09/03/2014

GIA TÀI CỦA ANH

Cả gia tài của cuộc đời anh
Chỉ có một tình yêu cho em
Và cây đàn từ ngày ấy
Cây đàn anh mang theo qua giông lửa cháy

Qua một thời tuổi trẻ thiếu niên

Cả gia tài của cuộc đời anh

Chỉ có một nụ hôn em cho từ ngày ấy

Bước gục đầu trên những vầng mây

Tưởng mình đã chết đi trong hạnh phúc

Tưởng mình đã không còn gì ước vọng

Cả gia tài của cuộc đời anh

Chỉ có tình yêu thương em không ai giết nổi

Dù nắng mưa, đất Mỹ, Sài Gòn, hay Hà Nội

Anh vẫn đều mang theo

Cả gia tài trong cuộc đời anh

Mà anh coi hơn bạc vàng, hơn cơm gạo

Đó là tim anh, rất chân thật yêu em.

03/2014

DẤU CÓ ĐÔI KHI

Có đôi khi anh thêm một điệu thuốc

Được châm từ tay em

Một ly cà phê bàn tay em khuấy

Nhưng do đời xô đẩy, anh đã bước thật xa

Trong tim anh vẫn một vùng trời yêu thương

Vẫn đầy ấp những nỗi mong và muốn

Vẫn ao ước có em bên phải giường

Mỗi đêm anh tỉnh dậy

Nhưng em không là của anh

Đời cho nhiều tan nát

Anh rất sợ một ngày bản tình ca anh hát

Chẳng vọng đến tim em

Có đôi khi anh thêm nghe em cười

Giọng cười đầy sáng khoái

Pha gần vào mê hoặc

Rất gần với dự vọng

Anh yêu em

Có đôi khi anh thêm một bờ môi

Chỉ là môi em, không là ai khác

Thèm nghe một câu em hát

Mỗi lúc vu vơ

Có đôi khi anh thêm những đợi chờ

Nhưng anh biết, em chờ ai đó khác

Không phải anh, một con tim lầm lạc

Không phải anh, một cậu bé ngẩn ngơ

Có đôi khi anh biết, mình đã sai

Khi cố gắng trông chờ em yêu lại

Dù đôi khi, anh vẫn biết

Dù anh biết, vẫn thương em đến chết

Dẫu anh chẳng là gì, đứng xa cửa đời em.

03/2014

TRỐNG RỔNG

Đã tự hạ cho mình quyết tâm
Chẳng thềm thương em thêm một giây nào nữa
Vì biết em và anh không hẹn hứa
Không tương lai và em chẳng cần anh

Đã tự hạ cho mình một quyết tâm
VẬY sau quyết tâm đó chẳng còn gì để mất
Chẳng còn có ai để tìm còn vương vấn
Chẳng còn gì để cố gắng bước đi

Không có em trong anh yếu đuối đi
Anh chẳng còn cần một ngày mai tươi sáng
Anh không còn cần tiền tài, vàng bạc
Không có em, cố gắng để dành ai?

Không có em, đêm vẫn cứ thật dài
Cố không nhớ nữa, nhưng tâm hồn trống rỗng
Còn buồn hơn một mối tình tuyệt vọng
Đó là khi thấy tất cả buông xuôi

Anh nhận ra mình hết hi vọng rồi
Trẻ hơn, già hơn anh thích em thì đều có
Anh không hiểu tại sao mình cứ cố
Bám lấy vãn vương dù biết chẳng ra sao

Cố tự lòng dặn lòng quên đi thôi
Nên hai chân bước đi đều đã mỏi
Chẳng buồn vươn tiếp lên ngày mới
Chỉ ngày ngày muốn ngủ trọn trong bao

Giá bây giờ mà chết đi một lúc
Tỉnh dậy xem em đang khóc hay cười
Vẫn vô tư vui vẻ vậy thôi

Tưởng ai chết, hoá chỉ là anh chết?

Giá bây giờ mà chết thật xem sao

Đỡ phải suy nghĩ nhiều rồi buồn như thế

Đỡ toan tính sao đời vô vị thế

Sao tháng ngày, cố gắng để làm chi?

Không yêu em, anh mất tất cả rồi

Mất hi vọng, mất niềm vui cuộc sống

Mất hết tin yêu, hăng say tham vọng

Giá bây giờ, được chết đi một lúc...

3/4/2014

Khúc ru đêm

Lênh đêngh trong giấc ngủ cuối mùa thu

Khép mắt nhé ta ru tình nồng ấm

Đong đưa nhé, chiếc lá vàng băng khuâng.

Thả hồn bay theo giấc ngủ sắc hồng

Ngủ ngon nhé, người yêu ta xinh đẹp

Ấm áp lại hơi cuối mùa giá rét

Gió ơi hát những điều ta đồn nén

Bấy lâu...

Đừng thức mãi, đêm biến thành đêm thâu

Trở mình lắm, bỗng lại như tỉnh giấc

Ngủ yên nhé, sợ mộng vàng tan mất

Sợ say mê đêm lên như bất tận

Ngủ đi

Thở nhẹ ra những lo lắng nghĩ suy

Quên đi hết bao điều làm nhụt chí

Chân vẫn bước, nhẹ lâng đời nghệ sĩ

Lại tỏa sáng hơn cả vì sao.

Trăng khuyết đặt nụ hôn lên má đào

Gió ca mãi khúc ca đêm bất tận

Hoa dạ lan thơm mùi hương ngây ngất

Ru người yêu ta ngủ đêm nay

Ru người yêu ta ngủ thật say.

00:01 AM 13/10/2010

Vỡ Tan

Vỡ tan rồi giấc mộng lứa đôi

Em ơi là tim anh thay đổi

Anh từng yêu em, và giờ là giả dối
Anh không còn yêu, không còn nhớ đâu em

Tha thứ cho anh hứa mãi yêu em
Trọn đời suốt kiếp và yêu mình em nhé
Anh đã vội vàng khi hứa lời như thế
Bởi tim anh thật sự vỡ từ lâu

Em nhớ không những tối đêm thâu
Trắng ân ái và vai kề gối ấp
Nhưng thật lòng anh, vẫn hoài chất ngất
Một mong manh, một nghi vấn tình yêu

Anh biết mình chẳng thể yêu em nhiều
Chẳng thể mãi mãi, chỉ vội vàng mà hứa
Anh không thể cưới em, tâm trí anh lắm lờ
Anh còn mong còn ngóng một người xa

Anh xin lỗi gieo tình vào đời ta

Anh xin lỗi, và nhận về tất cả
Anh rất buồn, tim anh hoài hoá đá
Thôi mình xa, bên người khác nghe em

Anh vẫn tin một ngày vẹn nguyên
Trời sao chiếu và tình yêu lại nở
Lại có một chàng thanh niên cởi mở
Cười với em và hò hẹn cùng em

Xa nhau thôi
Lỡ hẹn tàn duyên
Anh đau khổ vì đã làm em khổ
Anh xin lỗi một ngàn lần vẫn dở
Anh khóc thành một giọt mắt xuống thơ.

29/01/2014

Buông Tay

Buông tay đi Oanh 26/01/2014 ời

Đời đắng cay như thế
Anh không còn thơ trẻ
Em đâu còn như xưa

Buông tay đi Oanh ời
Xa rồi năm tháng cũ
Anh phải lo chan chứa
Mấy nỗi nặng áo cơm

Buông tay đi Oanh ời
Tương lai anh không đến
Anh không còn dám hẹn
Anh chẳng dám cưới em

Buông tay đi Oanh ời
Dấu buồn nên tan nát
Dấu tim em tan vỡ
Dấu anh buồn ngần ngợ

Buông tay đi Oanh ơi
Chẳng còn trăng mãi mãi
Chẳng còn nhật ký xưa
Độc rồi ngơ ngẩn khóc

Buông tay đi em ơi
Mưa rụng đầy tí tách
Đớn đau in lên vách
Xa cách khiến chia tay

Buông tay đi Oanh ơi
Mình chia tay đó nhé
Anh khóc thầm là thế
Em trút nước mắt rơi.

26/01/2014

CÔ ĐƠN CÔ ĐƠN

Dịu dàng nước mắt còn tan trên má
Căn phòng không, hai mắt bốn bức tường
Hiu hiu đèn vàng lập lờ bên cửa sổ
Ôi cô đơn như một ngày tận ĐƠN ô số...

Chuỗi tràng hạt còn đeo nơi cổ tay
Cố gắng yên bình trong phút giây
Mà vật vờ những nỗi buồn khôn xiết
Xa quê hương và giờ đây hiểu hết
Mất mát là nỗi khổ chẳng gọi tên

Cô đơn cô đơn, xứ người mỗi đêm
Mãi lẳng lặng một mình ngồi trơ lạnh
Đàn ca không hay, thơ buồn chống chèo
Không rượu say, không thuốc hút, ngồi trơ

Không bạn bè không một tin nhắn
Không có tình nhân và quà tặng mỗi đêm

Không có mưa rào ướt áo, không phố thân quen

Không quán cóc thuốc Lào khi tan sở

Dịu dàng thờ dài, nỗi buồn trên ngón tay

Viết lên nhớ thương quê nhà ở nơi đây

Sẽ không ai đọc, không ai nhìn ra hết

Nước mắt ru mình, nỗi tình khôn xiết

Nhớ người yêu, nhớ bạn hữu anh em

Cúi xuống mà xem, hỡi ông trời

Hỡi những áng mây vợ vẫn giữa đời

Sao hôm nay lòng tôi cô đơn thế

Thi nhân nào mà khổ lụy bằng tôi?

Thi nhân nào uống cạn nước mắt rơi

Nhớ thương biển cả viết khô đi dòng mực

Khóc về Việt Nam từ nơi xa xa thăm

Ngút mắt chân trời không thấy bóng chim xanh...

25/07/2014

MIẾNG VÁ TRÊN TẤM ÁO HẠNH PHÚC

Anh là người thừa trong hạnh phúc của em
Nên mỗi lần không vui, em nhìn anh như bụi
Không nghĩa lý, chẳng là đầu hay cuối
Chỉ vật vờ - một hình bóng hơi quen

Không là thực – không là hư nơi em
Thấy nghe đâu đó tên anh em cười nhẹ
À, người ấy, thật ra là như thế
Rất lãng nhăng, chẳng tin tưởng được đâu

Vậy mà em, trong tim anh đậm sâu
Hắn lên khắc khoải, biết mai còn em đó
Ôi đàn bà, ái tình như thú dữ
Thoáng dịu dàng, rồi thoáng chốc dừng dừng

Anh là người thừa trong hạnh phúc của em

Và cũng đã vỡ tan bao lần khác
Làm miếng vá may trên áo lạnh tình cảm
Có gì vui – như một miếng vải thừa

Anh biết anh không được như em mơ
Cô đơn ngồi hát trong tình ca bão vọng
Chỉ có thể thôi, thở dài một chốc
Rồi nén đi, mỉm cười, chẳng giận em

01/10/2014

THƯ TÌNH CỦA GIÓ BỤI

Liệu em có bao giờ yêu tôi không?
Ngày mai mất rồi đôi mình gặp lại
Khi tháng ngày trôi xa, đời đi mãi
Tôi vẫn yêu, thương nhớ em như xưa

Em có bằng lòng yêu tôi không
Chẳng lời hẹn hứa nhưng bao năm chờ đợi

Đã bao đêm ước có em bên đời
Dù cuộc đời, chẳng như ý của tôi

Đã biết em không yêu thương gì tôi
Đã biết tình ấy, bao tháng ngày là mộng
Biết thuyền tình như lạc vào biển sóng
Trót lỡ yêu, cay đắng chẳng đường ra

Ôi tháng ngày, ôi cuộc tình chúng ta
Còn gì cho mưa lỡ, trăng chờ, cỏ úa
Ôi tình yêu trong khúc ca dang dở
Biết viết gì đây, khi chẳng thuộc về em

Liệu em có bao giờ yêu tôi không
Một ngày nào đó em chợt hiểu rằng
Tôi bên em không vì em nhan sắc
Chẳng dối gian như những người kia

Đã biết rằng thời gian cuốn đi thôi

Đã biết chúng mình rồi sẽ khác
Màu tóc anh, và em rồi sẽ bạc
Mà vẫn yêu em chẳng có tháng năm chi

Liệu em có bao giờ yêu tôi không?

Biển Tình Chết

Biển đã biết, anh nhớ em rồi
Vì tên em, anh còn ghi trên cát
Thành phố xa khuya, thương người lang bạt
Bài hát xưa, còn chưa viết hết lời

Nước mắt chia tay, cuồng quay bóng tối
Mình kết thúc thế này thật sao
Chẳng ai tin, chỉ biết ghen ngào
Mà khô khốc, anh không còn nước mắt

Giá buốt đôi tay, lạnh đầy thân xác

Người thức trắng đêm mộng mị ơ thờ
Thà rằng đừng quen, đừng gieo thương nhớ
Thà là anh, chết trước lúc yêu em.

Bây giờ còn đau ngàn vạn lần thêm
Em hãy giết anh đi, đừng để anh ở lại
Sao chẳng giết anh đi, cho quên mãi mãi
Lời cầu nguyện xưa, ước muốn vợ chồng.

Biển đã biết, mình phải xa nhau thôi
Vì anh gặp em, có lẽ duyên tình muộn
Căn nhà có đôi ta, giờ còn trong tưởng tượng
Bài hát xưa, còn chưa viết nên lời.

TỐI ĐÊM

Bỗng dưng muốn xốc em lên ngang hông
Nhìn vào đôi mắt đẹp và trong
Long lanh huyền bí đầy ẩn dụ
Bóp nát tim anh với thực hư

Kim đồng hồ đang đè lên nhau ư?
Đã quá nửa đêm và anh đang mỗi một
Muốn lấy bàn tay dày vò da nõn biếc
Muốn lấy bờ môi hôn ngẫu nhiên

Bỗng dừng muốn cắn nát thịt da em
Ai bảo em thơm, hương tóc mềm
Ai bảo ngực em đầy xuân tiết
Ai bảo lòng anh cuồng si em?

Tâm trí anh giờ này đang bất yên
Bởi anh bỗng dừng thềm yêu thương em quá
Này em đang ở đâu, về bên anh chút đã
Kéo lòng anh lại than thở với anh
Bỗng dừng muốn.. muốn có em bên cạnh.
Người yêu ơi

Bờ Môi Em Mềm Quá

Bờ môi em mềm quá, trái tim anh đứng ngồi
Mùa đông vừa trở gió, chỉ thương lạnh em thôi
Ta tìm em một đời, khi gặp thì đã muộn
Cảnh phong non gầy guộc
Ngón tay đời xanh xao ...

Ai biết đôi má đào, xưa khóc bao nước mắt
Ai biết em câm lặng, nhớ anh tới bao phần?
Ai biết anh âm thầm, thương em từ độ ấy
Ai biết lúc cầm tay, nước mắt trong tim chảy?

Đôi mắt em lấp lánh, người dẫu buồn nơi đâu?
Miệng cười toả nắng ấm, ta chói mắt u sầu
Sầu vì duyên đã muộn, sầu vì đời tương tư
Em yêu ta không ư? Còn gì cho mình nói
Em nghĩ anh yêu vội, vài lần gặp em thôi

Anh chỉ xin ơn trời, được gần em mãi mãi
Dẫu không phải phu thê, không thề non hẹn bể
Anh chỉ xin ơn trời, em còn thương anh mãi
Dẫu không phải thu thê, không hẹn ước trao thề...

HAY LÀ MÌNH CƯỚI NHAU

Này anh bảo, hay là em cưới anh?
Mặc kệ mọi chuyện đi, mình sẽ cưới
Em chẳng cần yêu anh nhiều
Chứa lại chung chăn gối
Nếu em chưa lần nữa sẵn sàng

Nhưng mà em, mình cứ cưới nhau đi
Anh không muốn ai cướp em đi mất
Anh sẽ vẫn yêu em như là yêu trời đất
Như yêu biển xanh, cát trắng, nắng nhuộm vàng

Hay là anh về Việt Nam cưới em?
Em đừng yêu ai ngoài anh nếu được
Tháng ngày cho hi vọng, chút tình hẹn ước
Anh chỉ cần được ở cạnh ngay em

Hay là mình chung sống luôn đi em
Anh chẳng thể thoát khỏi nỗi nhớ nhung đau khổ
Mỗi ngày đều như thế
Đời anh còn dang dở
Nếu chưa tròn chút ước vọng bên em.

Này anh bảo, anh yêu em nhiều lắm
Hay là em, cứ cưới đại anh đi
Rồi em sẽ thấy mình khôn ngoan lắm
Chẳng chọn lựa, mà có chồng như ý
Này anh bảo, hay mình cưới nhau đi?

29/04/2014

Một Nơi Nào Đó

Một nơi nào đó, trong giấc mơ này
Em vẫn về, quanh quẩn đâu đây
Dù anh đã bên người tình năm cũ
Và lời hứa em, chẳng trọn vẹn bao giờ

Ở nơi nào đó, trong giấc mơ này
Trái tim anh, đã dư thừa người khác
Nhưng nhớ em, trái tim đi lạc
Khi mỗi lần vô tình thấy bóng em

Ở nơi nào đó, ký ức chưa quên
Anh còn thương em, dù dối gian trăm bận
Những tiếng thở dài, đêm qua nghe nặng
Chao nghiêng đi mấy giấc mơ buồn

Ở nơi nào đó, lấp lánh mảnh hồn
Trái tim còn thương, lòng anh còn vương

Có lẽ vẫn xin, gặp em đâu đó
Trong những giấc mơ tình xưa chưa ngỏ

Trong một giấc mơ mà chỉ có hai ta
Ở nơi nào đó, trong anh bây giờ...

Nhớ Em Không Ngủ

Người yêu ơi, anh không ngủ được
Mắt sâu đen những nỗi chán chường
Nhớ em và bệnh, xanh xao hắt
Đi làm về chỉ có biết nhớ thương

Người yêu ơi anh không nhìn thấy được
Viết cho em xiêu vẹo từng hàng
Cơn đau đầu làm mờ mắt tình lang
Dấu em đó, không cần cho em biết.

Người yêu ơi em ở bên biển đẹp

Có khi nào em chợt nhớ đến anh
Mong ngày về e ấp ngọt lành
Anh bên em, nuôi mộng ngày tháng cũ?

Anh chờ em về, hát dỗ hát ru
Chờ em về hôn tóc tình nhân nhỏ
Chờ chẵn gối dịu dàng, tình nhân buông lời ngỏ
Hết năm này, em muốn cưới anh không?

Anh cùng em đi qua hết mùa đông
Năm tháng giá rồi sẽ thành ấm áp
Ngày mình bên nhau, anh thôi phiêu bạt
Ấm êm đời, anh sẽ chở che em...

Dẫu có lúc, làm nũng em yếu mềm.
“Người yêu ơi, đêm nay không ngủ được”

11-12-2015

Chỉ Còn Đêm Và Anh

Chỉ còn đêm và anh
Anh nhớ em nhiều quá
Em đi bao giờ về?
Phòng khuya thành xa lạ

Anh ôm lấy tình ta
Chờ em trong thao thức
Biết em đang ngủ ngon
Mà tim anh rạo rức

Ôi mắt nâu hôm xưa
Tình mình giờ vẫn thế
Khi em đi vắng nhà
Anh nũng em như trẻ

Ôi anh không ngủ được
Ừ thì hát vu vơ
Ôm đàn thương em thế

Vai gầy ướt đường mưa

Bao giờ em mới về?

Anh thương tim anh quá

Đã già mà còn thờ

Cho tình yêu đại khờ

Này mắt nâu này vợ

Em mau về với anh

Nhà không nghe tiếng nói

Ai nấu cơm ngọt lành?

Này mắt nâu này vợ

Em mau về với anh

Kẻ anh không ngủ được

Gầy guộc nguyên đôi mình.

Chỉ còn đêm và anh

Anh nhớ em nhiều quá...

Nov 15th – 2016

CON ĐƯỜNG IM LẶNG

Quyết ra đi mà tơ vương áo trần

Bụi hồng nhan lấm lem tim đỏ

Em đi về cùng anh trên con đường cũ

Cuối đường này, là hai đứa xa nhau

Quyết ra đi mà vương lại tình sâu

Có những điều mình chẳng bao giờ nói

Mà từ trong tim than van nhức nhối

Thương một người, thật dễ bỏ sao em?

Tiếng ghi ta rơi rớt bên thềm

Cái lãng đăng mùa hè của chàng nghệ sĩ

Lựa trên thân em đỏ màu phượng vĩ

Bạch diện thư sinh chỉ muốn nắm tay em

Quyết ra đi mà tơ vương áo trần

Bụi hồng nhan lấm lem tim đỏ

Ừ thì rũ áo một lần

Ừ thì ngoảnh mặt xa trông

Ai xuôi đường đó

Nhớ kẻ ngược dòng...

29/06/2015

ANH SẼ TRỞ VỀ

Mùa mưa rồi sẽ chạy qua thành phố

Như đôi tình nhân gặp sau nhau ngày cách trở

Như anh và em

Như ngày anh trở về với em

Anh trở về ướt rượt sương đêm

Xoá đi cái khô nóng mùa hè vội vã

Gõ từng bước chân chậm đều thông thả

Anh - mùa thu, của gió, của em

Anh trở về, trong màu áo của đêm

Những ngọn đèn khuya dịu dàng ,cửa ngõ

Thương lắm đôi tay gầy, giọt mồ hôi trần trở

Thương đôi mắt ai vốn lắm buồn lo

Có phải bồ công anh sẽ lại bay theo gió?

Lớp áo muốn tan đi như anh của hôm nào

Đôi ta sẽ lại ôm lấy nhau

Màn đêm dần tối đặc

Có phải em rồi sẽ yêu anh

Và để anh yêu em như thế

Có phải ngày anh trở về

Em dịu mắt bằng đôi tay nỡn nà

Làm anh dập tắt thuốc bằng đôi môi gợi lên tất cả

Trắng ngần sau lớp áo em rực đỏ

Đôi môi anh khát, bàn tay khát

Đêm xuống, lặng yên...

Anh sẽ trở về.

Anh chỉ cần

Anh vốn chỉ cần bấy nhiêu thôi
Ngồi bên em lắng nghe em nói
Thấy em cười mơ hồ như khói
Thấy trong mắt em có bóng hình anh

Anh vốn chẳng cần em ngọt lành
Chẳng cần em yêu anh
Anh cần mỗi ngày nhìn thấy em chút đỉnh
Anh vốn chỉ cần có bấy nhiêu thôi

Cà phê nâu tóc em ngát hương rơi
Mặt hồ bình yên như chưa hề mưa gió
Câu nói đùa từ môi em khẽ nở
Anh run run và ngỡ tưởng nằm mơ

Anh vẫn thích em như một kẻ đại khờ
Thích bắt nạt, kêu em hôn đôi má
Em miễn cưỡng nhưng vẫn hôn anh cả
Gương mặt buồn man mác của anh

Hôm nay gặp em bên trời trong nước xanh
Vẫn ngại ngùng như là anh vẫn thế
Lá vẫn xoay khế bên thềm
Tình yêu trong và vẫn thấy dịu êm

Anh vốn chỉ cần bấy nhiêu thôi
Hẹn gặp một chút và em không từ chối
Vốn chỉ cần nhìn thấy em cười nói
Anh đã vui suốt được một năm trời

Sắp xa em một quãng thời gian rồi
Dẫu có thế nào, anh vẫn yêu em lắm
Dẫu em sẽ yêu ai, sẽ thương ai hơn hẳn
Chút đại khờ nhỏ bé ở trong anh

Anh chỉ cần có bấy nhiêu thôi
Được nhìn ngắm, nghe em cười nói
Anh chỉ cần có bấy nhiêu thôi...

09/03/2014

CHO NGƯỜI EM GÁI.

Ngồi trong đêm viết thơ tình
Cho em nghe, người con gái năm ấy
Cái năm mùa hè nắng rọi áo trắng phau
Chàng thi sĩ ngẩn ngơ theo sau mùa hoa phượng

Ngồi trong đêm viết thơ tình
Cho em nghe, người con gái năm ấy
Cái năm mình đã nắm tay nhau
Đi qua hành lang trong cơn mưa rào
Cái ô xanh của anh và gót giày lạnh lạnh

Em còn nhớ không, người con gái?
Những tiết học nghiêng rũ mùi hoa
Bờ bến lãng mạn anh tràn qua cửa sổ
Những con chữ xếp hàng đều trên vở
Mùi mực nồng thơm ấm áp lẫn nước hoa

Ngồi trong đêm viết thơ tình
Gửi người em gái, bên tấm khăn choàng màu gỗ
Đêm nào miên man khó ngủ
Chàng thanh niên biếng nhác lại chấp bút thơ tình
Để em soi lại bóng mình
Trên giấy

Em còn nhớ không người con gái?
Bao lần hẹn hò có gặp được nhau đâu
Chỉ khẽ cười bên hành lang, vội vội
Bí mật trao nhau ánh mắt đưa tình

Ngồi trong đêm viết thơ, gửi người con gái
Mấy mùa xuân không gặp biết em có khác xưa
Mình khác nhau xa nhau nhiều quá
Chẳng còn nhớ được là bao

Chẳng còn nhớ là bao
Chỉ vài dòng đong đưa kỷ niệm
Cây bút anh tràn qua cửa sổ
Quên đi tiết học của em
Mà chưa bao giờ quên người con gái
Bên cái nắm tay dưới mưa năm ấy
Chiếc ô xanh và gót giầy lạnh lạnh
Thương nhớ mùa hè.

10/04.2014

HÔM EM SINH NHẬT

Anh chẳng có gì tặng em ngày sinh nhật

Bởi chúng mình đang ở cách xa nhau
Hai mươi tuổi với đôi bàn tay trắng
Đã có gì để nâng đón em đâu

Nàng thơ của anh, giờ này em ở đâu
Những nỗi ghen hờn sợ em xa anh mất
Sợ em lấy chồng, sợ em yêu ai mất
Anh biết quay về nơi chốn cũ tìm ai?

Anh chẳng tặng gì sinh nhật cho em
Chỉ ghép những hoa vàng ngoài sân thành chữ
Chỉ gọt quả táo thành lời yêu, câu hứa
Để tặng em từ xa tận mãi xa

Em có hiểu cho anh nơi đất lạ
Vẫn hằng thương em, chẳng gì khác ngoài em
Rằng con gái nơi đây tình như vậy
Nhưng lòng anh đã buộc với tim em

Anh chẳng có gì tặng em hôm sinh nhật
Nhưng mà anh lần nữa hẹn mai sau
Anh sẽ về mang theo quà sinh nhật
Mang tình yêu em không nắng bạc, phai màu.

2014.

Mùa Mưa

Bây giờ ở quê anh mưa nhiều lắm
Ngoài cửa sổ gió lạnh ướt song thưa
Anh buồn ngủ nhưng không sao chợp mắt
Anh nghĩ đến em suốt một quãng đường xa

Anh đồn biết bao mơ mộng với thơ ca
Muốn tìm lời nói ngọt tặng em vui ngày mới
Muốn chúc em ngủ ngon đều mỗi tối
Nhưng sợ em không nhận lại đành thôi

Giá như em yêu anh một chút thôi
Có lẽ anh đã trở thành người hạnh phúc
Bởi anh lạc quan, yêu việc làm, cuộc sống
Chỉ thiếu tình yêu từ phía một mình em

Anh ngẩn ngơ qua cửa xe ngóng nhìn
Qua mỗi vùng đất đều thầm mong trông thấy
Một chút gì đó thoáng qua giống em vậy
Là đủ vui trên suốt cả đường về

Mà bây giờ quê anh đang mưa lâm
Anh uống trà ấm và chưa sao chộp mắt
Lòng thênh thang dịu nhẹ nhớ về em
Muốn bữa tối mỗi ngày đều thấy em...

Mà bây giờ trong anh đang mưa lâm
Anh lạnh vì em tránh nắm lấy bàn tay
Anh lạnh vì em ngồi xa cách anh đây
Và hôn ép, hôn thật tâm chưa muốn

Bây giờ ở tim anh, mưa nhiều lắm.

10/3/2014

TỪ NGÀY HÔM ẤY RA ĐI

Từ ngày biết cô ấy chẳng cưới tôi
Dẫu tôi có thành tâm bao nhiêu nữa
Tôi mặc kệ em, kệ đời nắng lửa
Rũ chân đi chai sạn mỗi sào

Từ ngày ấy tôi thề chẳng thêm đau
Bởi sự thật hiện hình lên tất cả
Người ta không cần mình, mình cần người chi hả?
Thế là thôi, cứ vậy lẳng lặng im

Rồi những ngày với con tim nổi chìm
Ca với hát, men thơ, tình độc

Hoa hồng khóc, nấn nhỏ bao nước mắt
Nhưng người làm thơ cứ im lặng thế thôi

Thi nhân nào rồi cũng bỏ em thôi
Vì em đâu có cho ai tình yêu hết
Thi nhân nào rồi cũng ra biển đẹp
Bỏ mặc sự đời, bình thản để quên em

Cây khô chồi lộc đâu còn ...em
Bây giờ cũng qua những mùa hoa năm ấy
Cà phê với mưa, với em, bên hồ ấy
Nó đi mất rồi, chẳng phải ký ức tôi

Từ ngày tôi biết tôi vô vọng
Em biết không, ước mơ tắt cả rồi
Tôi còn đâu, vì ai mà cố gắng?
Tôi còn đâu mà thương nhớ vấn vương

Từ ngày ấy, tôi chết trong hồn tôi

Vì thế gian, vì em trong tôi mất

Lý tưởng trong tình yêu

Bảo vọng về sự thật

Không còn

Từ hôm ấy, em ơi.

19/04/2014

LĨNH NGỘ ĐAU KHỔ

Anh đã hiểu rồi em ơi

Dù bây giờ muôn phần hơi muộn

Có đời nào em yêu tình duyên bất chợt

Ai dám dẫn thân vào trắc trở với anh

Anh đã hiểu rồi, thật tâm đã hiểu rồi

Em làm sao dám yêu một người như thế

Làm sao em dám cùng anh vượt miệng đời trần thế

Làm sao em dám gửi tấm thân em

Năm năm trời, thất vọng mãi cũng quen
Nên anh ngủ say, quên mất mình rất tệ
Tệ từ gốc, dù ẩn sâu như thế
Vẫn hiện nguyên hình – một ai đó bất yên

Anh đã hiểu rồi em
Em sẽ không yêu anh,
Càng không cưới anh chi hết?
Em làm gì dám qua bão gió với anh

Anh đã hiểu rồi em ơi
Dù anh không dám chắc mình sẽ quên em hay không nữa
Anh muốn cho trái tim mình yên nghỉ
Có nhiều người còn tốt gấp bội anh

Anh đã hiểu rồi em ơi
Em sẽ không yêu anh
Và đừng mơ đám cưới

Anh đã hiểu thật rồi...

03/2014

TỰ CHIA TAY

Im lặng mà nhìn em bước khỏi đời anh thôi

Anh đã hiểu điều nhiều đau khổ

Anh không thêm một lời

Không một lời nào nữa

Níu chân em

Anh đã chính thức buông xuôi rồi

Sau năm năm những điều anh nhận toàn là thất vọng

Có lúc tưởng chừng sẽ thành tình êm ấm

Nhưng thật ra, là ảo tưởng đắng cay

Im lặng nhìn bóng em tan trong cốc nước

Bóng em lắt lay mái tóc bên hồ

Bóng em tinh nghịch trong rạp chiếu phim

Bóng em lặng im bên khói thuốc

Tất cả sẽ chôn vùi

Anh chào em, chào em một lần cuối

Thương yêu em cho đến hết đoạn thơ

Anh sẽ thôi mong chờ và gửi lời chào qua dấu son đã chết

Những lời ngọt ngào rồi sẽ bay đi hết

Sẽ quên được em thôi

Sẽ cố gắng chẳng làm thơ vì em nữa

Sẽ tự thề thốt vời lòng bên giọt đắng cà phê

Nhớ em nhiều nhưng đời mình đã vắng

Em không yêu tôi, ngày tới thật quạnh hiu

Anh chào em, chào em lần sau cuối

Xin em giữ lấy kỷ niệm ở tim mình

Rằng anh si mê em ngày trước

Rằng đã từng, anh cũng hỏi cưới em...

Anh chào em, chào em lần sau cuối
Mối tình đầu ơi hi vọng đã chết rồi
Anh đã hiểu ra mình không thể
Là ai đó bên cuộc đời em.

Im lặng sau bài thơ này thôi
Anh sẽ không hỏi em thêm một lời nào nữa
Chỉ nhớ rằng, em hiểu cho
Nếu có ai còn yêu em, sau ngày lụi tàn nhan sắc
Rất có thể đó là anh

Thôi, mình chấm dứt.

1/4/2014

Cho em gái Huế

Người con gái xứ đậm đà mộng mơ

Không ngọt như sương trắng

Không phiêu ngọn gió

Nhưng em hiền, bình yên như cây cỏ

Là đàn bà, em cũng tựa thần tiên

Cuốn vào ái ân, cuốn với muôn phiền

Ái ân chẳng nuông chiều người con gái

Em gãy cánh, tan ngày xanh mê mãi

Để đêm buồn em trống vắng riêng em

Đừng cố đứng khi đau còn trong em

Đôi khi yếu đuối, lại làm mình thanh thản

Đừng sợ hãi cơn đau buồn chán ngán

Chỉ sợ khi em đã biết vô tình

Em đừng tin lời ngọt dối quanh mình

Đừng tin những dong đưa sau xa cách

Đừng tham vọng thấp mảnh tình nguội lạnh

Để mộng tan, rồi ai khóc cùng em?

Em hãy cứ đau buồn với màn đêm

Nhưng hãy biết lúc em cần cứng rắn

Em hãy biết lúc em cần chai lạng

Để cuộc đời không chà xát được em...

Người con gái nhẹ nhàng trong sương đêm

Căn phòng nhỏ, tan trong đèn khuya phố

Không ngọt như sương trắng

Không phiêu như ngọn gió

Nhưng em hiền, bình yên như cây cỏ

Mong một ngày tình yêu em lại nở

Là đàn bà em cũng tựa thần tiên...

24/7/2011

Mắt Nâu Tình

Mắt em nâu lấp lánh một phòng không
Phủ ấm áp lên môi buồn tim mệt
Đôi môi buồn nhiều năm sầu chia biệt
Biết có tình về trong sớm cuối đông

Tóc em thơm phủ đầy lên nắng trong
Tay mang hương phấn rắc lên đời cô lẻ
Những tháng năm đàn vương vào mắt lệ
Bờ ngõ hồn anh, dây tơ vương tóc thề

Thôi đã qua mùa mưa lạnh tái tê
Chim ca hát một đời thừa tan nát
Và anh hát một đời thừa lưu lạc
Nay cùng em chung đôi bước dịu dàng

Thôi đã qua thời tim vỡ nát tan
Rụng từng mảnh trên vườn tình khổ hạnh
Em gom góp nhặt lên buộc chỉ hồng
Đời mà vẫn buồn mà hồn anh thôi lạnh

Mắt em nâu sưởi ấm một gối chăn
Đưa ái ân cuộn vào tình yêu dấu
Không còn ai hát về đời tan nát
Không còn ai hát về đời lưu lạc
Không còn ai, cô đơn bước vội vàng

Kẻ Chết Đa Tình

(Tặng nhà thơ Bùi Thanh Tuấn)

Căn phòng ai đầy ắp mùi đàn ông
Em tìm đến nhật nỗi buồn anh dấu
Những nhánh khổ miệt mài câm lặng
Và tàng cây xanh những nỗi chát chua

Khung trời ai bay bướm ngày xưa
Chỉ còn lại chiếc ghế ngồi đơn độc
Sao chẳng có chút sơn hào hải vị
Chỉ còn anh ngẫm nghĩ chuyện tình riêng

Nơi anh ngồi im tiếng nhân duyên
Đã khô héo những sợi bầu thưa thớt
Mặt đất này không mong gì tiếng súng
Và trông gì tiếng phụ nữ ghé thăm?

Bên thềm anh hoa trắng nở như ngâu
Những mầm ổi cũng xanh đều từ gốc
Mà anh ơi đừng mong tình sẽ mọc
Và thơm ngon trái chín giữa xế chiều

Em đến đây chắc không phải để yêu
Chỉ để xoa dịu tình anh bao đơn độc
Tình yêu chẳng bao giờ hợp lúc
Và đường yêu le lói chẳng bình minh

Cứ yêu đi hồi xa xôi người tình
Như trái thông khô rơi xuống ngày thương nhớ
Mùa đông trắng buốt vai em hơi thờ

Hàng giậu thưa, có kẻ chết đa tình

Như Thấy Bóng Em

Tôi như thấy em từ nơi quê hương

Bâng khuâng ôm tờ thư cũ

Nỗi nhớ mài mòn đôi mắt đỏ

Tháng năm xanh xao chần gối guộc gầy

Tôi như thấy em chìm vào đắng cay

Bằng im lặng bao năm ròng chông chát

Chưa bao giờ quên tôi, làm sao quên được

Vì chính tôi, người cất bước chưa quên

Tôi như thấy em giữa đốm lửa cháy lên

Điều thuốc trên môi ngày chia tay còn đượm

Trái tim yêu một thời hoa bướm

Em vui em, giữa im lặng hồn nhiên

Tôi như thấy em từ nơi quê hương
Bâng quơ hát một giai điệu lạ
Lạc vào trong hư không tĩnh tại
Trôi trên sông, nơi điều vô lý bắt đầu

Sao để giữ nhau...

Ai cũng hỏi anh sao mắt mơ màng
Thiết tha sâu, u buồn chùng ấỵ
Có lẽ chỉ mình anh, và em được thấy
Những ngày vui mình phải bỏ sau lưng

Liệu em còn thương tình anh không
Đông đã sang, trăng lặn bên tình ái
Xa người đắm say, anh buồn mà khóc mãi
Chẳng biết em còn mong có ngày mai...

Chẳng biết ta có còn ngày mai?
Lời cầu nguyện khi xưa mình anh rõ
Số phận long đong, tình duyên đổ vỡ

Làm sao gom, làm sao ghép lại đây?

Làm sao em về được với anh đây

Sao về được ngày mưa hôm ấy

Bàn tay ta đan lại bàn tay...

Làm sao được chết trong tay em đây

Cho anh biết mình vẫn còn hi vọng

Cứu lấy tình ta, cho đôi mình đừng khóc

Cho anh đừng chết trong cô độc...

Người yêu ơi.

22-11-2015

TỰ TÌNH

Đến một ngày

Chàng trai không còn hào hứng

Lời yêu chẳng cháy trên môi

Lời tình như khói thuốc

Đến rồi đi thôi

Ngại ngần anh chẳng còn nói yêu em

Bởi lời nào nói cũng toàn nghe từ chối

Một ngày anh bỗng nên mệt mỏi

Chẳng buồn nghe ai than vãn thở than

Một ngày mưa buồn, một ngày thê lương

Rời xa quê hương quên đi năm tháng

Cố gắng giữ lấy bóng người

Bập bùng mưa gió

Nặng lời tình cô

Chưa bao giờ anh mệt mỏi thế này

Chàng trai buông phím đàn thủ thi

Hát câu tình tự, hát lời chia ly

Bâng khuâng nghe giấy thơm mùi mực

Thơ tình đang dở từ lâu

Em có hiểu đâu
Sự đời này càng không thể hiểu
Chúng mình là sao trên trái đất
Là ai trong đường duyên mệnh của nhau
Mãi mãi không hồi kết...

09/05/2014

Điều Anh Sợ

Anh chẳng sợ một điều gì xảy ra
Vốn con tim nay đã cõi già
Không ngờ ngần không chút niềm rung động
Tưởng không còn nước mắt để cho ai

Anh chỉ sợ chúng mình không gặp lại
Sợ trái tim người xây xước nhói đau
Sợ luôn hồi chẳng nhớ nổi mặt nhau
Sợ giây phút thủy tinh tan biến mất

Anh sợ lắm đời ngược xuôi tất bật
Em thản nhiên tựa vai khác ngoài anh
Anh sợ lắm tình mình chẳng mãi xanh
Thân xác ấy nhạt phai mùi chăn gối
Anh rất sợ tim già còn nông nổi
Trăm ngàn lần, cay đắng vẫn yêu em

Đường thơ

Những con chữ gánh nỗi buồn mùa đông
Gió lùa phòng vắng, trà nguội nao lòng
Giấy trắng tường vôi, hình nhân trắng
Mưa rót ánh mờ, trong mắt trong

Đường thơ không người

Không tiếng cười

Gia tài lữ khách: nỗi buồn thôi

Mòn gót chân, bước vẫn thấy lẻ loi
Trời cao lắm, dáng người còn xa lắm

Đời người ngắn, gió thời gian vụn dăm
Không quay về, nhật nỗi dấu tích xưa
Vòng tay ôm một nỗi nhớ đông đưa
Chôn tình ái vào hồn đen vĩnh viễn

Đêm nay

Đường thơ ời, ngập biển châu li biệt
Đường đời ời ngập nỗi buồn rên xiết

Ngoảnh mặt không người

Không nghe tiếng cười

Một mình khép, khép hồn mình u tối

Đường thơ ời.

Mưa trên phố huyện

Chiều nay lang thang trên phố dài
Nghe tiếng mưa phủ đầu ô giọt giọt

Người phụ nữ nhìn tôi rồi bất chợt
“Anh nghệ sĩ chơi đàn, anh đi đâu?”
Dịu dàng mắt quen, áo mỏng mưa mau
Đưa cây ô nhỏ che đầu người phụ nữ
Tôi ưu tư và lặng với ưu tư
Người năm ấy, vẫn nhẹ nhàng xinh đẹp
Nét khôn ngoan nét na thời ẩn hiện
Nét dịu dàng người phụ nữ sớm hôm
Quyện vào nhau nên sức sống trong hồn
Là bừng sáng, ánh đen qua đáy mắt
Tôi ngại ngừng dưới ánh mưa mà lắc
Nghệ sĩ gì đâu, đường về chợt gặp mưa
Hai cháu thế nào, cháu bé thôi nôi chưa?
Câu sau định hỏi, mà thôi lòng ghìm lại
Kéo lòng tôi, xui lòng tôi đắng mãi...
Những bước chân, xui bước chân tìm lại
Dĩ vãng xưa cùng chung dưới cơn mưa
Chiếc ô xanh tôi, bao bọc nàng dưới mưa
Dĩ vãng xưa, nụ cười người phụ nữ
Góc phố dịu dàng, mưa ướt dịu dàng theo

Chiều nay lang thang trong mưa chiều
Trời mây áo nã mà lòng xôn xao lạ
Dẫu chỉ là chung ô rồi bước qua
Nỗi ướt át ngày nào ta cùng gặp
Dẫu chỉ là thấy người trong thoáng chốc
Mưa !

Thời Gian Tàn Khốc

Không tình nào chiến thắng được thời gian
Và khoảng cách cứ xa dần năm tháng
Anh nhận ra cuộc tình nồng xưa cạn
Tại đôi ta không sát cánh vai kề

Tại một đôi môi không gần để đam mê
Tay giá buốt hai đầu xa khôn chạm
Tại em thay lòng, tại anh buông nản
Thế nên ta mới chia cách ngăn trùng

Không thể mong đâu đó phút tương phùng
Số phận anh không cùng em qua sông

Một đám cưới, một yên vui trong nắng
Với đôi ta, là mộng ước xa vời..

Không mỗi tình nào thiếu vắng tiếng cười
Nhưng có lúc như đêm qua em khóc
Bàng hoàng anh thấy tình tan như sóng
Bàng hoàng anh thấy ngăn cách chia lìa

Có tình nào chiến thắng được thời gian?
Khi khoảng cách đang xa dần năm tháng
Có khi nào tấm gương kia đã rạn
Một ngày mai sẽ lại vụn không em..?

Phút giây hạnh phúc

Khe khẽ trộm hôn má hồng say giấc
Thời gian trôi tim quặn đau như thắt
Sợ phút giây bên người yêu trôi mất
Sợ xa nhau

Vuốt mái tóc xanh, sợ lúc bạc đầu
Sợ ngày mai, ta còn đâu như thế
Chạm tay ấm, lòng yêu thương vô kể
Người yêu ơi...

Buồn trông đôi mắt, nhưng nhớ tiếng cười
Hương da quen phảng phất nơi tâm trí
Đôi vai mềm lòng ta lưu luyến thế
Ngày mai xa, ôi ta sống làm sao?

Muốn yêu thương, ôm mãi thân ngọc đào
Nhưng sự thật muôn đời là sự thật
Vài phút thôi khi người yêu tỉnh giấc
Ta đã có...và rồi ta sẽ mất
Chỉ còn lưu trong tâm trí đờn đau!

Hạnh phúc phút giây, vạn kiếp nuôi sâu
Sao chặn nổi thời gian kia ngừng lại?

Cho ta có phút giây này mãi mãi
Phút say mê lặng ngắm người yêu
Phút trộm hôn lên khuôn mặt yêu kiều
Phút giây hạnh phúc!

20/11/2010

Có bao giờ

Đã bao giờ em nghe mùa lá rụng
Rơi xác xơ đau nhói cõi lòng chưa?
Đã bao giờ em thấy mình tương tư
Để đôi phút em nhìn đời sầu úa?

Mùa thu vàng một năm xưa nào đó
Em có hay ta từng dõi theo em?
Có hay không đôi giây phút yếu mềm
Em cũng muốn tay mình vô tình chạm...

Đã bao giờ trăng đêm lên bàng bạc
Rọi lá cây và rọi đến quạnh hiu
Em từng thương đến một kẻ cô liêu
Say ánh trăng và say em ngây ngất?

Em có hay bao linh hồn tan mất
Chẳng trở về nơi chốn bởi vì em
Em có hay ngày xanh hết đêm lên
Thuyền xa bến khó tìm nơi neo đậu

Đã bao giờ em nghe mùa lá rụng
Rơi tái tê và cào xé lòng chưa?
Đã bao giờ em biết...ta tương tư

Và thương em

Ta nhìn đời sâu úa!

8/2011

Không Còn Em Nữa

Không còn được khóc với em nữa rồi
Không còn đường mưa hai người chung lối
Không còn đêm trắng nghe tiếng em nói cười
Chỉ còn đêm thâu lặng vỗ về tôi

Không còn em nữa, đôi mắt nâu thiên thần
Không còn em nữa, làn tóc xoã bờ môi run
Đường xưa lối cũ lặng buồn theo thác lũ tình anh
Nơi chốn xa xôi anh nhớ khôn nguôi

Ru tình

Muốn gặp em bất chợt một chiều nao
Nhìn từ phía xa thôi
Nhớ nhung một khoảng trời
Chiều hôm xưa đi vội vội
Áo hè mỏng manh, mắt tình đắm đuối
Nhớ nhớ nước mắt còn rơi...

Thấm thoát đôi năm

Yêu nhầm người

Em chẳng yêu tôi

Muốn gặp em nói hỏi thăm lần cuối

Thu cả lòng anh ôm trọn 1 lần thôi

Rồi chấp nhận nhìn em quay mặt đi

Vẫn nụ cười đã giết cả hồn anh...

Pha thâm nước mắt vào chiếc gối

Đài vang vang tiếng hát nữ nhi tình

Lỗi hẹn kiếp này, kiếp sau gặp lại

Chỉ hướng về nhau

Sống trọn mình trong một giai thoại khổ đau

Cô đơn nhói lên dày xéo

Em ơi...em ơi....

Lỗi hẹn kiếp này, xin hẹn kiếp sau

Ru tình 2

Gió lùa lạnh mái tóc xoăn

Anh ôm đêm khuya vào lòng

Hát những lời ru đất

Ru biển, sông.

Văng bóng hình yêu dấu đã bao lâu?

Và đã cách bao nhiêu là trời bể?

Một biển một sông

Một trăng

Vài ngọn núi hiên ngang bề thế

Và hơn cả, đã cách một trái tim!

Người con gái mà năm ấy anh kiếm tìm

Giữa dòng phố đông người đi rất vội

Giữa những ánh đèn khuya, gió mùa theo đuổi

Giữa một cái nắm tay mà tan cả mùa đông

Giờ đã về đâu?

Em còn nhớ gì không

Đời

Lạnh lòng tình buồn lẻ

Đêm dài thương nhớ người dừng

Đôi mắt trĩu nặng u sầu

Vai gánh nỗi buồn mà oằn mình nghiêng ngả

Đi về đâu để đời thôi nghiệt ngã?
Đến nơi đâu để thấy được bóng em?
Miên man
Giữa những màu đen mù mịt của đêm
Giữa ánh đèn vàng buồn không sức sống
Những nét bút ngả nghiêng, chở nổi sầu biển rộng
Anh nhớ em
Anh nhớ em...
3/2012

Ru tình 3

Anh muốn gặp em
Một lần, như lần xưa năm ấy
Bên em trọn ngày
Được bên em chỉ bên em thôi vậy
Chẳng cần được như tình nhân
Chẳng cần được như mối tình ca cổ
Chẳng sợ mưa rơi, bão giông ngày gió
Vì anh bên em...

Đi cùng em qua dấu phố bình yên
Hoa sữa vẫn thơm dù dòng người vội vã
Ăn cùng em một miếng cơm thông thả
Thấy ngọt ngào, khi nhẹ nắm tay em..
Ngồi cùng em trong một góc quán đêm
Hạnh phúc lắm, vượt góc khăn quàng cổ
Môi run lên khi sâu trong mắt đó
Có bóng anh, cũng có bóng hình anh
Ôm trọn em trong gió chiều nhẹ thênh
Thiu thiu thổi cho hai người ấp ủ
Nhưng anh đã thức nhìn em say ngủ
Lòng bình yên và yêu dấu không ngờ
Dẫu biết yêu em chỉ có được trong mơ
Bởi em chẳng cần thân anh chi cả
Nhưng những kỷ niệm của ngày xa xưa đã
Đi theo anh qua mỗi tháng ngày rồi
Anh muốn gặp em, chỉ gặp em thôi
Để nói một lời
Rằng anh không quên được
Và nếu lòng em vẫn còn rộng lượng

Cho anh xin đôi phút ngồi bên

Để bên em

Chỉ để được bên em.

24/3/2012

Ru tình 4

Cô ấy người mà tôi yêu nhiều

Đêm nay gió mùa đông bắc

Có ai ủ ấm chưa

Đã có ai lau những giọt mưa trên khóe mắt?

Cô ấy - người làm trái tim gan lỳ tôi biết khóc

Đã bao đêm cô đơn?

Bao đêm im lặng trong nỗi hờn

Bao đêm cũng như tôi lặng thầm thương nhớ

Nhưng gió nhớ trăng, thương đời mình đang dở

Còn trăng kia – lại thương nhớ mây nào?

Cô ấy – người hay lang thang trong gió lạnh hư hao

Ăn một mình, tối đêm lặng một mình

Thú vui tình ái, không phải giấc ngủ đêm
Thế nên đêm buồn, buồn như chiếc bóng
Cô ấy – người hay đến trong giấc mơ tôi
Dẫu chỉ là giấc mơ thôi
Nhưng trọn đời thương nhớ
Lang thang biển tình tìm chưa bến đỗ
Nhưng muôn đời sẽ không đỗ bến tôi
Nhưng muôn đời sẽ không ở bên tôi...

3/2012

Ru tình 7

Tự dối lòng rằng tôi yêu Hà Nội
Yêu cái lạnh mùa đông
Áo mưa phún
Bàn tay buốt gió đông
Yêu những hàng cây hoa sữa
Dối lòng thôi
Còn tôi - tôi biết rõ
Tôi yêu thật một người này hơn tuổi

Yêu trữu lòng

Tôi yêu bàn tay ấy ấm ngập mùa đông

Áo choàng đêm gió rét

Yêu mùi hương nồng nàn trên ngực cổ

Người ấy thôi!

Tôi yêu người - người con gái xa xôi

Thật rất gần - cũng thật không chạm tới

Mong manh tưởng người ôm sương khói

Cô châm tình ra tro tàn

Cô giày xéo tim tôi.

Tự dối lòng rằng tôi yêu Hà Nội

Những dấu phố quen và thân thuộc, rất gần

Nhưng tôi hiểu

Tôi đang dối lòng tôi..

Không dấu nổi lòng rằng tôi yêu, yêu rồi

Một người con gái, hơn tôi nhiều tuổi

Dấu phố trong tim chỉ để kiếm bóng người

Và dối lòng rằng tôi yêu Hà Nội...

Và dấu lòng mang nỗi nhớ trong tôi!

Nhớ cô ấy

Khôn nguôi.

25/3/2012

Ru tình 8

Khi cô ấy buồn

Vật nằng chiều nay theo tôi về cũng lặng

Tôi tưởng tượng trong giờ này đôi mắt

Tôi yêu thương đang sâu với nỗi đau

Tôi không vui khi cô ấy sầu đau

Con trăng úa một màu khô cỏ vụn

Tôi không nói..sợ rằng cô biết được

Tôi còn say..và chìm đắm rất nhiều

Ai làm cô buồn?

Ai mang cô liêu?

Bờ vai cô ấy vẫn vững vàng thanh thản

Cô kiêu hãnh trước sự đời buồn chán

Nhưng dấu sao được đôi lúc đau lòng

Tránh sao được đôi phút chợt nhớ mong
Nghĩ đến ai..một người nào xa lạ?
Hay mỗi chân, trước đường đời nghiêng ngả
Mà chưa nhìn thấy bến đá, quán tranh.
Ai mang cho ai đôi phút yên lành
Mang gửi lại cho người tôi yêu với?
Vòng tay nhỏ bé, nuôi tiếc đời chật chội
Tôi làm sao
Thì tôi biết làm sao.
Đã quá nửa đêm, trời lạnh dấu vì sao
Tôi vẫn biết người bên kia chưa ngủ.
Có thể lặng im trong nỗi buồn chan chứa
Có thể là, chỉ không muốn gặp tôi...
Người yêu ơi, ngon giấc nhé?
Muộn rồi.

25/3/2012

Ru tình 9

Cho ta đốt lên đồng lửa

Mồi đóm là của tình yêu
Không ai sống và chết nhiều lần
Thế nên không cần những lệ điều giả dối
Cho ta nhìn sâu vào đôi mắt em
Cho ta nuốt lấy những đớn đau
Rồi dịu dàng, dịu dàng dẫu thờ dài muôn thuở
Cho ta nói tiếng hận em
Hận vì nỗi lòng đã yêu nhiều quá
Cho ta xin nụ cười thấy lòng yên ả
Cho ta đốt lên đồng lửa
Mang tàn tro tan vỡ tung lên trời mây
Cơn gió cuốn nó đi chẳng bao giờ trở lại
Cho ta bao nhiêu cho thật đủ
Khi lòng khát khao cứ hừng hực lửa
Lòng ham mê đã trũng xuống vực sâu
Ôi như ngựa cuồng điên
Ôi những bến bờ không bao giờ đỗ lại
Ta cứ tự hỏi ta hoài
Bao giờ bình yên kia trở lại?
Đâu có ngày mai

Thôi chẳng chỉnh lại nhịp của trái tim
Chẳng cần biết yêu thương hay dục vọng
Không tìm đường ra khỏi mắt sâu thăm thẳm
Hãy cứ yêu – ai không chết một lần?

25/3/2012

Ru tình 10

Sao tôi cứ
Hòai không vui
Sao buồn vương màu mắt tôi
Ai làm nên sự sống
Trả lời tôi?
Ôm uất hận trút lên tình ca
Biển sông núi đồi
Nơi tôi sinh nghe tiếng tôi vang dội
Tiếng hát rọi vào núi sông
Soi những nỗi buồn
Ai mang nhành hoa trả lại gió không?

Thời gian trả lại tuổi tôi không?

Sao cướp đi của tôi tuổi trẻ

Trong đau buồn tình yêu

Trong uất hờn tan vỡ

Trong dòng đời ngăn trở?

Sao tôi cứ

Hoài mệnh mông

Chỉ một cú chạm nhẹ đã lênh đênh

Tâm tư nóng giận

Nhưng có khi lại dịu dàng trăm ngàn bận

Trước những dối lừa

Sao tôi cứ ngồi mãi nơi đây

Một ngày nắng – mưa – buồn – vui lẫn lộn

Viết và viết cho tâm tư bất chợt

Có phải tại tương tư?

Ai làm nên sự sống

Trả lời tôi, đáp tiếng tôi

Để tôi không cô đơn, hời thượng để ơ

Để tiếng hát không chỉ dội núi sông, soi nổi buồn

Mà trả lại tôi, tiếng lòng tôi thanh thản

Trả lời tôi!

26/3/2012